

CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1979-1980

13 DECEMBER 1979

ONTWERP VAN DECREET

houdende het statuut
van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

VERSLAG

namens de Commissie voor mediabeleid
uitgebracht door de heer F. SWAELEN

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer W. Seeuws.

Vaste leden : de heer W. Claeys, mevrouw J. De Loore-Raeymaekers, de heer P. De Vlies, mevrouw P. D'Hondt-Van Opdenbosch, de heren R. Gijs, L. Lenaerts, J. Lenssens, F. Piot, M. Storme, F. Swaelen, F. Vanderborght, J. Vergeylen ;

J. Mangelschots, W. Seeuws, G. Temmerman, J. Van den Eynden, J. Van Elewyck ;

F. Colla, G. De Winter, F. Grootjans, J. Nutkewitz ;
W. Jorissen, H. Schiltz.

Plaatsvervangers : de heren :

A. Bourgeois, F. Cauwenberghs, E. Desutter, R. Kuylen, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer M. Van Herreweghe ;

1. Egelmeers, mevrouw J. Nauwelaerts-Thues, de heer V. Vanderheyden ;

H. De Croo, H. Lahaye ;
J. Gabriels.

Zie :

14 (B.Z. 1979) :

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet (Omslag)
- Nrs 2 tot 8 : Amendementen

INLEIDING

Het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische radio en televisie, Nederlandse uitzendingen, werd door een voorgaande regering tijdens de zitting 1975-1976 ingediend op 18 juni 1976 (**Stuk 165 (19751976)** — Nr. 1). Uw commissie vatte op 26 oktober 1976 het onderzoek van dit ontwerp aan. Zij wijdde niet minder dan 14 vergaderingen aan de algemene bespreking en het onderzoek van de artikelen. Niet minder dan 68 amendementen werden ingediend (Stukken 165 (19751976) — Nrs. 2 tot 18). De eerste 8 artikelen van het ontwerp werden aldus 'onderzocht en goedgekeurd. De werkzaamheden van de commissie werden onderbroken ingevolge de ontbinding van de wetgevende Kamers op 9 maart 1977 (B.S. 9 maart 1977).

Bij beslissing van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap dd. 28 juni 1977 werd het ontwerp van decreet van de caduciteit ontheven en terug naar uw commissie verzonden. Deze vatte opnieuw het onderzoek van de tekst aan op 13 juni 1978 en keurde de eerste 6 artikelen van het ontwerp goed. Hierbij werden eveneens 45 amendementen ingediend (Stukken 14 (B.Z. 1977) — Nrs. 2 tot 5). Opnieuw werden de werkzaamheden onderbroken door de ontbinding van de wetgevende Kamers op 14 november 1978.

Na de wetgevende verkiezingen van 17 december 1978 werd het ontwerp opnieuw van de caduciteit ontheven bij beslissing van de Cultuurraad van 24 april 1979. Uw commissie Mediabeleid ondernam opnieuw het onderzoek van de ingediende tekst. Negen vergaderingen werden aan de algemene bespreking en de behandeling der artikelen gewijd. Vijfenzeventig amendementen (zie Stukken 14 (B.Z. 1979) — Nrs. 2 tot 8) werden besproken en behandeld. Wij hebben thans de eer het verslag over deze bespreking aan de algemene vergadering te mogen voorleggen.

Dit verslag handelt uiteraard over de behandeling van het ontwerp van decreet tijdens de huidige zitting. Met het akkoord van de eenparige commissie werden nochtans een aantal nuttige elementen uit de voorgaande besprekingen in de tekst van dit verslag verwerkt. Zij werden door de huidige commissie overgenomen en als haar standpunt vastgelegd.

OVERZICHT VAN DE INGEDIENDE STUKKEN

BUITENGEWONE ZITTING 1979

14 (B.Z. 1979) :

— Nr. 1 : **Ontwerp** van decreet (omslag) - 165 (1975-1976) —
Nr. 1

ZITTING 1979-1980

14 (B.Z. 1979) :

— Nr. 2 : Amendementen (F. Swaelen, J. Van Elewyck)	5 november 1979
— Nr. 3 - 1: Amendement (F. Grootjans)	13 november 1979
— Nr. 3 - II : Amendementen (L. Van Geyt)	13 november 1979
— Nr. 3 - III : Subamendementen (L. Van Geyt)	13 november 1979
— Nr. 4 - 1: Amendement (G. Temmerman)	20 november 1979
— Nr. 4 - II : Subamendementen (F. Grootjans, J. Nutkewitz)	20 november 1979
— Nr. 5 - 1: Subamendementen (G. Temmerman)	27 november 1979
— Nr. 5 - II : Amendementen (F. Grootjans, J. Nutkewitz)	27 november 1979
— Nr. 5 - III : Amendement (O. Van Ooteghem)	27 november 1979
— Nr. 5 - IV : Subamendementen (L. Van Geyt)	27 november 1979
— Nr. 6 - 1: Amendement (J. Van Elewyck, F. Piot)	4 december 1979
— Nr. 6 - II : Amendementen (F. Grootjans, J. Nutkewitz)	4 december 1979
— Nr. 6 - III : Subamendementen (F. Grootjans, J. Nutkewitz)	4 december 1979
— Nr. 7 - 1: Amendement (Regering)	4 december 1979
— Nr. 7 - II : Amendement (I. Egelmeer, F. Grootjans, F. Swaelen)	4 december 1979
— Nr. 7 - III : Subamendement (F. Swaelen, J. Van Elewyck)	4 december 1979
— Nr. 8 - 1: Subamendement (F. Grootjans)	11 december 1979
— Nr. 8 - II : Subamendementen (Regering)	11 december 1979
— Nr. 8 - III : Subamendementen (G. Temmerman, F. Piot)	11 december 1979
— Nr. 8 - IV : Subamendement (F. Swaelen, J. Van Elewyck)	11 december 1979
— Nr. 8 - V : Subamendement (G. Temmerman)	14 december 1979
— Nr. 8 - VI : 'Amendement (Regering)	11 december 1979
— Nr. 8 - VII : Subamendement (G. Temmerman)	11 december 1979

ALGEMENE BESPREKING

Als inleiding tot de algemene bespreking heeft de Minister van de Nederlandse Gemeenschap een overzicht van de voornaamste beschikkingen van het ontwerp van decreet. Zij verwijst hierbij naar de memorie van toelichting van het ontwerp en verstrekt daarenboven de volgende preciseringen.

De objectiviteit die door de wet van 18 mei 1960 alleen voor de nieuwsuitzendingen werd voorzien, wordt nu uitgebreid tot de mededelingen en programma's met een algemeen informatief karakter. Daarenboven zijn voor de journalisten onverenigbaarheden voorzien.

Voor de deelname van kijkers en luisteraars bij het opmaken van de programma's wordt een programmaraad opgericht, die tot taak heeft te adviseren over de inhoudelijke programmatie van de uitzendingen.

Met betrekking tot het beheer worden sommige machten aan de Vaste Commissie overgedragen. In de praktijk was het nu reeds zo dat een aantal machten aan de Vaste Commissie werden toegewezen. Als beperking en waarborg wordt evenwel ingeschreven dat elke beslissing die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, naar de Raad wordt verwezen.

De leden van de Raad worden voor 4 jaar i.p.v. voor 6 jaar benoemd, om te vermijden dat er een te grote distorsie zou kunnen ontstaan en blijven bestaan tussen de samenstelling van de Raad van Beheer en van de Cultuurraad.

Het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om eigen programma's te verkopen, te verhuren en om vergoed te worden voor diensten die het Instituut binnen het kader van zijn opdracht levert.

Met het oog op een ruimere participatie door een opiniëring vanuit de diverse representatieve stromingen worden de uitzendingen door verenigingen en stichtingen beter gestructureerd. Waar de wet van 18 mei 1960 voorzag dat het Instituut uitzendingen kon laten verzorgen, wordt nu bepaald dat de Koning verenigingen erkent op basis van de normen die de Cultuurraad vaststelt.

Televisiezendtijd wordt toegewezen aan verenigingen die aanleunen bij politieke fracties, aan levensbeschouwelijke stekkingen en aan één vereniging voor elke beroepsorganisatie, die in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen is vertegenwoordigd.

De opdracht van de uitzendingen door derden is het brengen van informatieve duiding en opiniëring, de financiële middelen worden verhoogd en afgestemd op die van gelijkaardige BRT-programma's ; een gastprogrammaraad zorgt voor de praktische coördinatie tussen de verenigingen en brengt adviezen uit bij de Raad van Beheer van de BRT, die toezicht houdt over de uitzendingen van deze verenigingen.

Om deze verenigingen alle kansen te geven worden de onverenigbaarheden beperkt. Aan het Instituut zelf wordt daarenboven de mogelijkheid toegekend om zendtijd te verlenen aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen.

Wat de radio betreft kan het Instituut zoals voorheen uitzendingen laten verzorgen volgens de regelen die de Koning bepaalt.

In verband met de problemen betreffende de auteursrechten verstrekt de Minister de volgende toelichting :

1. Er zijn geen internationale conventies die specifiek de auteursrechtelijke medewerking aan radio en televisie betreffen.

In België valt die medewerking onder toepassing van de wet van 22 maart 1886 op het auteursrecht alsmede onder de Conventie van Bern - versie Brussel 1948, bekrachtigd door de wet van 26 juni 1951 en onder de Universele Conventie op het Auteursrecht van 6 september 1952, goedgekeurd door de wet van 20 april 1960.

Het auteursrecht is een absoluut recht waaromtrent de rechthebbenden (de auteurs zelf of hun vertegenwoordigers : auteursmaatschappijen, uitgevers, . . .) vrij contracteren ; de Belgische wetgever heeft inderdaad nog geen gebruik gemaakt van de mogelijkheden geboden door artikel 11 bis 2) van de Berner Conventie (versie Brussel) om het systeem van de zgn. **verplichte** toelating (licence obligatoire) in te voeren bij toepassing waarvan de auteurs of hun rechthebbenden aan bepaalde gebruikers van het auteursrecht (zoals openbare diensten) hun toestemming op het gebruiken van hun werk niet kunnen weigeren en enkel aanspraak kunnen maken op een billijke vergoeding waarvan de vaststellingsprocedure door de wetgever moet worden geregeld.

2. Hoe en waar de rechten liggen van de auteurs die een werk in opdracht van de BRT schrijven, dient van geval tot geval te worden onderzocht.

Tndien zij b.v. lid zijn van een auteursmaatschappij als Sabam, dan hebben zij de op- en uitvoeringsrechten (w.o. de radio en TV-rechten) of tenminste de exploitatie ervan, ook op hun nog te creëren werken, bij voorbaat aan die vereniging afgestaan.

De mogelijkheden van de BRT tot **contracteren** zijn in zulks geval zeer beperkt.

Principieel en indien mogelijk bedingt de omroep met auteurs van oorspronkelijk werk dat deze in een periode van twee jaar volgend op de levering, dat werk niet op een andere wijze zullen publiceren.

Soms wordt de auteur van deze verbintenis ontslagen, om discriminatie van Vlaamse auteurs t.o.v. buitenlandse collega's te voorkomen.

Op vraag van een lid verduidelijkt de Minister ten overvloede dat het cultuurpact vanzelfsprekend van toepassing is op de BRT en haar diverse bestuursorganen. Zo is het cultuurpact niet alleen toepasselijk op de Raad van Beheer, doch ook op de Vaste Commissie en, zij het in toepassing van een andere beschikking, ook op de **Programma**raad. In de discussie over de objectiviteit van de berichtgeving mag dit niet uit het oog worden verloren : de controle hierop geschiedt in de eerste plaats door een Raad van Beheer die samengesteld wordt volgens de pluralistische principes van de cultuurpact.

Vermits het cultuurpact door de nationale wetgever werd bekrachtigd en het essentieel een nationaal compromis is, meent de Minister dat het volstrekt inopportuun zou zijn, bij gelegenheid van onderhavig decreet zgn. verduidelijkingen in dit pact aan te brengen.

Er ontspint zich nog een discussie over de plaats van de uitzendingen door derden in het geheel van de nieuwsberichtgeving. Verwijzend naar het klassiek onderscheid tus-

sen nieuws, duiding en opiniëring, vrezen enkele leden dat de regering thans de duiding van het nieuws aan de bevoegdheid van de BRT wenst te onttrekken. Zonder te willen vooruitlopen op de discussie van deze problematiek bij de artikelsgewijze bespreking, verklaart de Minister reeds nu met klem dat de duiding zeker niet mag worden onttrokken aan de nieuwsdienst van de BRT. De uitzendingen door derden zullen als taak krijgen de **opiniëring**, een taak die reeds nu niet door de BRT zelf mag uitgeoefend worden.

Daar er belangrijke amendementen bij vele **artikelen** van het oorspronkelijk ontwerp van decreet werden ingediend, preciseert de Minister op vraag van een lid dat men vanuit de regering geen bezwaar zou hebben tegen bij consensus in de commissie aangenomen teksten. De regering gaf de voorkeur aan deze procedure eerder dan zelf een nieuwe tekst in te dienen, vermits zulks een aanzienlijke administratieve vertraging met zich zou brengen.

Op vraag van een lid deelt de Minister mee dat de problemen van „teletekst” niet in het huidige decreet worden besproken. De regering zal deze problematiek eerst behandelen met vertegenwoordigers van de geschreven pers en van de instituten BRT en RTBF. Alle problemen die het werkterrein van beide sectoren bestrijken zullen daar worden behandeld en de problematiek van teletekst zal het eerste agendapunt **vormen**. Ook de commissie Mediabeleid van de Cultuurraad zal terzake worden geconsulteerd vooraleer een beslissing wordt genomen.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING *

Artikel 1

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in bij dit artikel (Stuk 14 (B.Z. 1979) — Nr. 2). Volgens hen verdient het aanbeveling de bepaling betreffende de vestiging van de zetel van het Instituut op te nemen bij de oprichtingsbepalingen in plaats van bij **de** algemene bepalingen.

Wat de benaming van het Instituut betreft zouden sommige leden duidelijker de volledige autonomie van het Instituut willen laten blijken in zijn betiteling zelf. Zij menen dat er soms in binnen- en buitenland verwarring heerst met betrekking tot het onderscheid tussen B.R.T. en R.T.B. De meeste leden menen echter dat een benaming zoals b.v. „Nederlandse omroep” tot verwarring aanleiding zou kunnen geven en dat een titel als „Vlaamse Radio en Televisie” niet de volledige werkelijkheid weergeeft. De algemene voorkeur gaat bijgevolg naar de benaming zoals zij in het ontwerp voorkomt.

Een lid vraagt waarom in het ontwerp de voorkeur wordt gegeven aan een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, eerder dan aan een instelling van openbaar nut ? Er is toch een verschil in verantwoordelijkheid ? De

* De artikelsgewijze bespreking is gebaseerd op de oorspronkelijke artikelen van het ontwerp. De centrale vermelding van **elk** artikelnummer slaat dus op de nummers van de ontwerptekst. (Stuk 165-1). Tussen haakjes wordt dan het nieuwe **nummer** van het artikel vermeld, refererend naar de nieuwe nummering van de tekst aangenomen door de commissie : bv. artikel 16 (nieuw artikel 15). Dit ingevolge het wegvallen of verwisselen van artikelen. Deze werkwijze wordt aangehouden in het ganse verslag.

Minister, hierbij bijgetreden door meerdere commissieleden, antwoordt dat de wet van 1960 slechts wordt veranderd op die punten waar zulks nodig blijkt. Welnu, de huidige formule van openbare instelling met rechtspersoonlijkheid geeft voldoening en dient niet per se te worden gewijzigd. Een ander lid daarentegen meent dat de huidige gekozen formule een vetorecht verschaft aan de regeringscommissaris ten opzichte van de Raad van Beheer, die toch aangesteld werd door de Cultuurraad ; m.a.w. de Cultuurraad zelf zou kunnen stuiten op een vetorecht van de uitvoerende macht. Waarom werd in artikel 20 (nieuw artikel 18) par. 1 niet geopteerd voor de categorie B van de controle op instellingen van openbaar nut ? De Minister antwoordt dat sommigen steeds de controle vanwege de openbare overheid onvoldoende hebben gevonden, terwijl anderen meenden dat deze controle reeds nu te streng is. Daarom wordt in artikel 20 van het ontwerp voorzien dat het Instituut wordt ingedeeld in de categorie B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Het is onnodig zulks in artikel 1 te preciseren, vermits het in artikel 20 (nieuw artikel 18) functioneel beter op zijn plaats staat.

De commissie bespreekt eveneens de vraag of de wijziging van de vestigingsplaats van het Instituut eventueel in de kabinetsraad zou moeten worden besproken. Zulks lijkt echter niet opportuun vermits dit de beslissing aan Vlaamse zijde onder de voogdij van de nationale kabinetsraad zou laten vallen. De aangewezen raadgever van het staatshoofd bij het nemen van zijn beslissing is in dit geval de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Is het staatshoofd gebonden door het voorstel van de Raad van Beheer ? Het gaat hier uiteraard niet om een bindend advies ; daar er echter een voorstel van de Raad van Beheer moet zijn, kan de Koning ofwel dit voorstel overnemen, ofwel de Raad van Beheer verzoeken een ander voorstel te formuleren. Het gaat dus om meer dan een louter advies, vermits de Koning slechts kan beslissen nadat hij dit advies ontving.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyc (Stuk 14 — Nr. 2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus geamendeerde artikel 1 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd

Art. 2

Er is een amendement van de heren Swaelen en Van Elewyc (Stuk 14 - 2) ter vervanging van de tekst van het ontwerp. De auteurs verantwoorden hun amendement op grond van de besprekingen die tijdens de vorige legislatuur in de commissie plaatsvonden. Wat betreft de beperking van de openbare radio en televisiedienst tot het Nederlandse taalgebied, is men vrij algemeen van oordeel dat een dergelijke localisering dubbelzinnig en te beperken is. Enerzijds heeft ons land inderdaad vier taalgebieden en anderzijds wordt hiermee het probleem van de eventuele relaiszers en van de uitstraling van de uitzendingen buiten onze grenzen heen niet opgelost. De Minister liet opmerken dat het probleem van de relaiszers op een ander niveau dient geregeld te worden : b.v. door internationale overeenkomsten ; het ligt zeker niet in de bedoeling van de regering deze tekst limitatief te houden.

Overigens bepaalt artikel 59 bis, par. 4, uitdrukkelijk dat „de decreten, opgenomen bij toepassing van para-

graaf 2, hebben kracht van wet respectievelijk in het Nederlands taalgebied en in het Frans taalgebied, alsmede ten aanzien van de instellingen, gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, die, wegens hun activiteiten, moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de ene of de andere cultuurgemeenschap". Voor de culturele aangelegenheden, vermeld in de wet van 21 juli 1971 is de Cultuurraad eveneens bevoegd in Brussel-Hoofdstad vermits de BRT een instelling is uitsluitend behorend tot één cultuurgemeenschap. Ten overvloede kan overigens worden betoogd dat de bevoegdheden van de Cultuurraad van algemene orde zijn en zulks niet in elk decreet opnieuw moet *worden gepreciseerd. Bijgevolg vestigt het ontwerp van decreet een monopolie van de openbare radio en televisiedienst voor wat de Nederlandse cultuurgemeenschap betreft. (Wat de Franstalige cultuurgemeenschap doet kunnen wij bijgevolg slechts acteren). Het verleende **monopolie** strekt zich uiteraard uit tot het hele gebied dat krachtens de Grondwet behoort tot de bevoegdheid van de Nederlandse Cultuurraad.

In verband met de tweede zin van paragraaf 1 (betreffende de kabeltelevisie) wordt verwezen naar het advies van de Raad van State over het probleem van de kabeltransmissie : „het ontwerp decreet voegt daaraan toe dat het Instituut door de Koning kan worden gemachtigd tot „het organiseren van een systeem voor het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's". Volgens de memorie van toelichting zou daarmee bedoeld worden op een nieuw technisch **procédé** dat erin bestaat „over een welbepaald geografisch gebied, door middel van kabels, audiovisuele programma's door te geven die de omroepuitzendingen komen aanvullen". Men zal bemerken dat de regering het nodig heeft geoordeeld van laatstgenoemde opdracht afzonderlijk melding te maken, wat er op moet wijzen dat, naar het oordeel van de regering, het vervullen van bedoelde taak niet tot de openbare dienst van de omroepuitzending behoort zoals die tot heden steeds is opgevat geweest. Meteen rijst de vraag naar de bevoegdheid van de Cultuurraad. . . Mocht voorts met „het organiseren van een systeem voor het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's" het domein van de radiotelegrafie of radiotelefonie betreden worden, dan houdt de bevoegdheid van de Cultuurraad alleszins op en zou hij aan de Koning geen machtiging kunnen geven als in de tekst vermeld. In dat verband mag het volstaan te verwijzen naar de parlementaire voorbereiding van de wet van 21 juli 1971 (Senaat 1970-71, Nr. 400, blz. 5). Op grond van wat vooraf gaat kan men bijgevolg beweren dat de in het ontwerp voorgestelde zin minstens onduidelijk is. Ofwel wordt alleen het maken van de programma's bedoeld en de controle over hun uitzending via een systeem van kabeldistributie, ofwel wordt een volledig systeem, inclusief de technische infrastructuur bedoeld. In het eerste geval moet de bepaling van artikel 2, paragraaf 2, worden aangevuld, in het tweede geval past deze zin niet in het huidige decreet : de mogelijkheden en problemen van de kabeltelevisie vereisen een specifieke en op grondig studiewerk steunende wetgeving, zodat een vage bepaling in het huidige ontwerp van decreet onvoldoende en overbodig is.

In verband met de taak van „vorming en ontspanning" van kijkers en luisteraars, lijkt het aangewezen deze niet in het decreet zelf te omschrijven en te beperken door toevoeging van allerlei adjectieven zoals „voortdurende, kunstzinnige en andere" ; daar waar de eerste twee adjectieven kunnen worden geïnterpreteerd als limitatief, is de toevoe-

ging van het woord „andere” dan weer te vaag en te algemeen.

Het amendement van de heren Swaalen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie aangenomen. In verband met de informatieopdracht van het Instituut meent de commissie dat uitdrukkelijk het onderscheid dient gemaakt te worden tussen „duiding” van het nieuws enerzijds en „opiniëring” anderzijds. De duiding behoort zonder enige twijfel tot de bevoegdheid en de opdracht van het Instituut. Duiding is het uitleggen, het situeren, het in zijn actieve en passieve context plaatsen van bepaalde feiten, en zulks zonder enige stellingneming. Opiniëring is het geven van een opinie, het uitleggen van feiten in een bepaalde richting, volgens een bepaald standpunt, volgens een bepaalde visie. De opiniëring behoort niet tot de bevoegdheid van het Instituut.

De verplichting van het Instituut om „de nieuwsdienst te verzekeren” vloeit voort uit het feit dat de BRT van de wetgever een monopolie ontvangt inzake de nieuwsdienst via radio en televisie. Deze verplichting houdt in dat de BRT er in alle omstandigheden toe gehouden is het nieuws te brengen aan de kijkers en luisteraars, ook en bijzonder in tijden van crisis, onrust, staking, e.d. Bij gelegenheid van de uitvaardiging van een nieuw statuut voor de BRT lijkt het aangewezen dat de wetgever, mede op grond van de ervaringen van de jongste twintig jaar, nader zou preciseren wat onder deze verplichting, die van openbare orde is, dient verstaan te worden. Het is duidelijk dat de concrete uitvoeringsmodaliteiten van deze verplichting door het Instituut zelf, gebeurlijk in overleg met de stakende personeelsleden, dienen vastgelegd te worden. Nochtans kan als richtlijn vanwege de wetgever worden verstrekt : 1. dat de „draaggolf” in de ether moet worden behouden. 2. dat een minimum nieuwsbulletin op een minimumaantal tijdstippen dient uitgezonden te worden. Deze tijdstippen moeten geregeld worden aangekondigd ; hun aantal zou voor de radio minstens drie per dag en voor de televisie minstens één per dag dienen te bedragen. Het nieuwsbulletin moet rekening houden met de specificiteit van het eigen medium (zo volstaat het niet, op de televisie een nieuwsbulletin off-screen te laten voorlezen). De nieuwsuitzending moet ook beantwoorden aan de voorgestelde twee voorwaarden van de informatie : verstrekken zowel van de feiten als van een duiding. 3. dat er geen inmenging in de inhoud van de programma's geschiedt.

Een lid meent dat de verzekering van de nieuwsdienst niet mag leiden tot het beknotten van het stakingsrecht. Andere leden daarentegen menen dat, zoals in andere openbare diensten, bepaalde beperkingen aan het stakingsrecht aanvaardbaar zijn : zo is b.v. het recht van het publiek op objectieve nieuwsverstrekking in dit geval prioritair. Het stakingsrecht wordt hierdoor niet fundamenteel beknot : de concrete modaliteiten zullen in het Instituut zelf moeten besproken worden.

De heer Van Geyt diende een amendement in (Stuk 14-3) met als doel, de bijzondere bevoegdheid van het Instituut uit te breiden tot alle uitzendingen voor dewelke de door artikel 25 paragraaf 1 voorgeschreven strenge objectiviteitsplicht geldt. Dit amendement wordt door de commissie niet weerhouden.

Vervolgens wordt het geamendeerde artikel 2 door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 3

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een **amendement** in ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van dit artikel (Stuk 14-2). Volgens de auteurs van dit amendement volstond de tekst van de paragrafen 1 tot en met 3 om het Instituut te machtigen de voor zijn behoeften **noodzakelijke** onroerende goederen te verwerven en te onteigenen, maar beperkte hij de tussenkomst van de aankoopcomités tot de loutere bijstand van het Instituut in de **onteigeningsprocedure**. Zo zijn zij inderdaad niet bevoegd om authenticiteit te verlenen aan de akten van aankoop in der minne noch om het Instituut in rechte te vertegenwoordigen, in de gevallen waar een gerechtelijke onteigening noodzakelijk blijft. Een uitbreiding van de bevoegdheid van de **aankoopcomités** is van het allergrootste belang. Zij betekent niet alleen een aanzienlijke kostenbesparing, daar de akten kosteloos kunnen worden verleden, zonder dat een beroep moet worden gedaan op het ambt van een notaris. Zij geeft ook de zekerheid dat de onderhandelingen steeds zullen worden gevoerd door een korps gespecialiseerde ambtenaren die voor die taak werden opgeleid. Daarenboven is het wenselijk dat de aankoopcomités ook het Instituut in rechte kunnen vertegenwoordigen, daar het meer dan eens voorkomt dat principekwesties moeten worden verdedigd, die op andere onteigeningszaken een terugslag kunnen hebben. Tijdens de bespreking van dit artikel wordt de Minister ondervraagd over de betekenis van het woord „anderszins” in de eerste paragraaf ; de Minister verklaart dat deze term kan terugslaan op erfpacht, vruchtgebruik en wat dies meer zij. Verder wordt tijdens de bespreking verduidelijkt dat het begrip „roerende goederen” tevens de technische apparatuur omvat : het verdiende aanbeveling op deze plaats een meer algemene term te gebruiken.

In verband met paragraaf 2 verduidelijken de auteurs van het amendement dat het woord „Ministerraad” werd vervangen door „Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest” ingevolge de beschikkingen van de Grondwet.

Het probleem van de buiten het Rijk gelegen zendstations was voorheen betwistbaar in de context van het huidige decreet, omdat het ressorteerde onder de bevoegdheid van de nationale wetgever. Deze moeilijkheid is nu opgelost vermits de internationale culturele betrekkingen thans behoren tot de bevoegdheid van de Cultuurraad.

Op vraag van een lid wordt verduidelijkt dat het woord „beschikt” ter vervanging van het woord „bezit”, de vraag van het eigendom in het midden laat.

In de paragrafen 3 en 4 van het artikel werd rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State. Anderzijds is de verruiming van de bevoegdheden die hier wordt ingeschreven ten opzichte van de oorspronkelijke tekst, te danken aan de toelichtingen die door de verantwoordelijke instanties van het Instituut werden verstrekt ; het tweede en derde lid zijn opgenomen om dure akten en tijdrovende procedures te vermijden.

In verband met de juiste draagwijdte van de bevoegdheid van de voorzitters der aankoopcomités wordt verduidelijkt dat de term „zijn bevoegd” betekent dat dit slechts **gebeurt** op verzoek van de Raad van Beheer van de BRT.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus geamendeerde en aangevulde artikel 3 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 4

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van dit artikel (Stuk 14-2).

Eenzijds gaat het hier om een „**novum**” namelijk het afbouwen van het verbod betreffende het voeren van commerciële activiteiten, vervat in de wet van 1960. (Dit is de reden waarom de aanbevelingen van de Raad van State betreffende dit artikel niet konden worden ingevolg(d)). Het amendement legt echter een rechtstreekse band tussen de te verrichten handelingen en de verwezenlijking van de doelstellingen van het Instituut ; op dit stuk houdt het amendement dus een beperking in ten opzichte van de al te algemene opstelling van het oorspronkelijk artikel.

Op vraag van meerdere commissieleden licht de Minister het nut en de bedoeling van dit artikel toe : het ligt in de bedoeling het Instituut de mogelijkheid te geven om : 1. programma's te verkopen aan zusterorganisaties in binnen- en buitenland ; 2. de diensten aan te rekenen die het geleverd heeft ; 3. het educatief en ander begeleidend materiaal (didactisch, vormings-, etc.) aan te maken, zodat de programma's zelf en de follow-up ervan op optimale wijze renderen ; 4. commerciële contacten met derden aan te gaan voor de verdere verspreiding van de gegevens die het Instituut heeft gebruikt. Hiervoor dienen regels te worden opgesteld met betrekking tot de gelijkberechtiging. Anderzijds is het duidelijk dat met dit artikel 4 niet bedoeld wordt de organisatie van de verkoopdistributie zoals bv. het oprichten van verkoopscentra. De Minister bevestigt anderzijds dat er niet wordt gedacht aan het uitgeven van dagbladen.

Toch menen sommige leden dat de tekst nog te breed is : de BRT kan op basis hiervan een krant uitgeven, een herstdienst oprichten, TV-toestellen produceren, enz. Het artikel moet trouwens worden samengelezen met artikel 24 d. van het ontwerp. Een lid laat opmerken dat de huidige tekst het gevolg is van de besprekingen in de parlementaire onderzoekcommissie betreffende de sluikreclame. Er is daar gebleken dat de BRT allerlei omwegen dient te gebruiken om sommige van haar realisaties te valoriseren, zoals het verkopen van eigen **producties**. Nu dient dit vaak te gebeuren met gesloten beurzen en moeten allerhande **VZW's** worden opgericht. Het is beter dat al deze activiteiten, die kaderen in de opdracht van de BRT, worden gelegaliseerd en omschreven via deze tekst. De handelingen van de BRT op dit stuk zijn onderworpen aan een restrictie nl. „de verwezenlijking van de doelstellingen”. Overigens dienen de handelingen niet noodzakelijk tot inkomsten te leiden. Hierin ligt trouwens het verschil met artikel 24 d (nieuw artikel 22 c) : het huidige artikel slaat op de handelingen, het artikel 24 d (nieuw artikel 22 c) betreft de inkomsten.

De heer Grootjans diende een amendement in (Stuk 14-3), waardoor de handelsdaden worden beperkt tot diegene die betrekking hebben op de aankoop of afstand van programma's en co-producties.

Door de eenparige commissie worden de volgende verbeteringen aan de tekst aangebracht :

1. Aan paragraaf 1 worden de woorden toegevoegd „zoals omschreven in artikel 2” ter verdere precisering van de doelstellingen van het Instituut.

2. In paragraaf 2 worden de woorden „met openbare instanties of privé-personen” ter verduidelijking vervangen

door de woorden „met openbare of privé-instanties, instellingen of personen”, ten einde de tekst zo breed mogelijk te maken en alle mogelijkheden te omvatten.

De commissie onderstreept dat het geheel van de nieuwe tekst te beschouwen is als een tekstverbetering en niet restrictief mag worden geïnterpreteerd ten opzichte van de oorspronkelijke tekst.

In die voorwaarden trekt de heer Grootjans zijn amendement in en wordt het geamendeerde artikel 4 door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 5

Op vraag van een lid of de term „wendt aan” een verplichting inhoudt antwoordt de Minister dat deze term een mogelijkheid opent voor het Instituut ; hij houdt bijgevolg geen verplichting in. De commissie is het eens met deze interpretatie.

Ten overvloede wordt er op gewezen dat de tekst door de Raad van State werd voorgesteld, hetgeen een bijkomend argument betekent om hem te behouden.

Het artikel wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 6

Bij dit artikel zijn twee amendementen ingediend. Het meest ver strekkende amendement is dat van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2), dat ertoe strekt dit artikel weg te laten vermits het reeds is opgenomen in de gewijzigde tekst van artikel 4 paragraaf 2. In dit artikel wordt uitdrukkelijk verwezen naar de mogelijkheid voor het Instituut om overeenkomsten af te sluiten met openbare instanties, instellingen of personen.

Dit amendement wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

De heer van Geyt diende een amendement in (Stuk 14-3) in verband met de kabeltelevisie. De Minister meent dat dit amendement eerder **kadert** in de nationale wetgeving op de kabeltelevisie en derhalve hier niet thuishoort.

Het amendement wordt door de eenparige commissie verworpen.

Het artikel 6 vervalt dus. De henummering gebeurt automatisch bij de tekst aangenomen door de commissie.

Art. 7 (nieuw artikel 6)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de oorspronkelijke tekst (Stuk 14-2). Enerzijds wordt het aantal leden van de Raad van Beheer teruggebracht van 13 tot 12. Waar men vroeger uitging van de verkieslijkheid van een oneven getal ten einde te allen tijde een beslissing te kunnen uitlokken, is men thans van oordeel dat een even getal gewenst is ter bevordering van de goede samenwerking in de Raad van Beheer : er moet zo veel mogelijk worden gestreefd naar overleg bij de voorbereiding van de beslissingen.

Anderzijds voorziet het amendement zowel in de benoeming als in het ontslag van de leden van de raad door de Cultuuraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Enkele leden vrezen dat een zekere dubbelzinnigheid zou kunnen ontstaan in verband met de interpretatie van de term

„geleid”. De Minister verwijst naar het advies van de Raad van State, die uitdrukkelijk de gebruikte term aanbeveelt. Bovendien is het toch duidelijk dat het hoogste gezag in het Instituut de Raad van Beheer is. Artikel 14 van het ontwerp van decreet gebruikt de term „onder het gezag van” voor de verhouding tussen de administrateur-generaal en de Raad van Beheer. Bij het samenlezen van de beide artikelen, en na de verklaring van de Minister kan er terzake geen dubbelzinnigheid bestaan.

Het moet voor de benoemende instantie steeds mogelijk zijn ook ontslag te verlenen aan de leden en de plaatsvervangende leden van de Raad van Beheer. Op vraag van meerdere leden wordt door de commissie gepreciseerd dat het duidelijk is dat ieder lid overigens ten allen tijde zelf ontslag kan nemen bv. om persoonlijke redenen, ziekte, beroep e.d. en dat een lid eveneens ontslag neemt als hij plots onder de onverenigbaarheden valt. Wat in paragraaf 3 van het amendement gevisieerd wordt is een hoogst uitzonderlijke procedure voor het ontslaan van een lid door de Cultuurraad. (Daarom is in paragraaf 3, 2e alinea duidelijk gepreciseerd: „Dit ontslag . . .”, waardoor uitsluitend bedoeld wordt het ontslag voorzien in paragraaf 3, 1e alinea. Wanneer zal een dergelijke eventualiteit zich voordoen? Hopelijk zal de procedure nooit dienen toegepast te worden. Zij is bedoeld voor werkelijk uitzonderlijke omstandigheden zoals o.m. criminele feiten e.d. Het spreekt vanzelf dat zij slechts op ernstige gronden, mits bescherming tegen willekeur kan ingezet worden. Het is niet de bedoeling van de wetgever dat zij op politieke motieven zou gebaseerd zijn.

Er wordt gepreciseerd dat de commissie bedoeld in paragraaf 3, al. 1 de commissie van de Cultuurraad is, in casu de commissie mediabeleid of de commissie die bevoegd is voor de problemen van radio en televisie. Het is deze commissie die een eenparig advies dient uit te brengen voor et vaststellen, door de Koning, van de normen en de procedure tot het ontslaan. De commissieleden zijn van oordeel dat dit Koninklijk Besluit zo vlug mogelijk, in tempore non suspecto, dient te worden opgesteld en dat in geen geval mag worden gewacht op een concrete gebeurtenis. De procedure moet immers algemeen geldend zijn en niet met het oog op een bepaald geval worden uitgedacht.

Anderzijds is er de commissie voorzien in paragraaf 3, alinea 2. Dit is een commissie die speciaal daartoe door de Cultuurraad wordt samengesteld, en die niet noodzakelijk hetzelfde aantal leden hoeft te tellen als de gewone commissies van de Cultuurraad. Wel moet zij volgens het stelsel van de evenredigheid worden samengesteld. Zij brengt advies uit over het concreet geval van een mogelijk ontslag. Dit advies moet niet noodzakelijk eenparig worden uitgebracht. Het advies is bestemd voor de algemene vergadering van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, die de uiteindelijke beslissing over het ontslag neemt.

De commissie is eenparig om deze interpretatie aan het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck te geven.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het subamendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3 A) wordt ter stemming gelegd. De Minister meent dat dit amendement de uitvoering van de imperatieve beschikking van de cultuurpactwet betreffende de samenstelling van de Raad van Beheer, onmogelijk maakt. Zoals verder

bij artikel 8 blijkt, is de zuiver evenredige vertegenwoordiging der politieke fracties van de Cultuurraad vereist. Daarenboven is het subamendement in feite onuitvoerbaar. Het wordt door de eenparige commissie verworpen.

Het tweede subamendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3 B) wordt vervolgens behandeld. De Minister meent dat ook dit amendement strijdig is met de beschikkingen van de cultuurpactwet die op uitdrukkelijke wijze voorziet (artikel 19) op welke wijze de Raad van Beheer van het Instituut dient samengesteld te zijn. Het subamendement van de heer Van Geyt omzeilt deze duidelijke beschikking.

Toch doet een lid opmerken dat men het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging kan beïnvloeden door de vaststelling van het aantal leden van de Raad. Dit kan in bepaalde gevallen tot problemen aanleiding geven.

Dit amendement van de heer Van Geyt wordt verworpen met 11 stemmen tegen en 1 onthouding.

Het aldus gewijzigde artikel 7 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd,

Art. 8 (nieuw artikel 7)

Bij paragraaf 1 dient opgemerkt dat door de vereiste van de „burgerlijke rechten” impliciet de minimumleeftijd om lid van de Raad van Beheer te worden, vastgesteld wordt op 21 jaar.

De heer Temmerman diende bij deze paragraaf een amendement in (Stuk 14-4). Dit amendement strekt ertoe enerzijds ook dezelfde vereisten te stellen niet alleen om benoemd te worden doch ook om lid van de Raad van Beheer te kunnen blijven. Anderzijds wil dit amendement klaar stellen dat een beheerder op het ogenblik van zijn benoeming de leeftijd van volle 65 jaar niet mag bereikt hebben. Zulks impliceert dat hij deze leeftijd eventueel tijdens de uitoefening van zijn mandaat mag bereiken zonder dat daardoor een onverenigbaarheid ontstaat.

Bij paragraaf 2 wijst de Minister op de ratio legis van de beschikking betreffende de onverenigbaarheden. De Cultuurraad dient de grootst mogelijke vrijheid te bezitten in de aanduiding van de leden van de Raad van Beheer. Als er toch onverenigbaarheden worden ingeschreven, dan zijn deze op de volgende argumenten gebaseerd :

1. Men kan niet tegelijk controleur en gecontroleerde zijn ;
2. Er moet gestreefd worden naar de spreiding van macht en taken ;
3. Financiële beïnvloeding moet worden vermeden ;
4. Misbruik van het impact van het medium dient uitgeschakeld te worden.

De commissie deelt de zienswijze van de Minister op dit stuk.

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van paragraaf 2 van dit artikel (Stuk 14-2). Hiermee beogen zij hoofdzakelijk de toevoeging van de onverenigbaarheid met het lidmaatschap van de Gewestraad, met het ambt van ambtenaar-generaal van de ministeriële departementen, van leden van ministeriële kabinetten en van het ambt van voorzitter van het OCMW

van een gemeente van meer dan 30 000 inwoners. Anderzijds wordt de notie van „federatie van gemeenten” uit het artikel geschrapt. Ingevolge de besprekingen tijdens de vorige legislatuur wordt nu ook de onverenigbaarheid met het lidmaatschap van het tijdelijk of contractueel personeel van het Instituut ingevoerd. Eveneens op grond van voorgaande besprekingen wordt het woord „bestuursfunctie” vervangen door de woorden „functie of mandaat”.

Een lid vraagt zich af of een lid van de Raad van Beheer kan uitgesloten worden om tijdelijk personeelslid van het Instituut te zijn gedurende de duur van zijn mandaat. De Minister antwoordt bevestigend op deze vraag.

Op vraag van een lid wordt eveneens door de Minister gepreciseerd dat in de term „mandaat” ook de beheerders van dergelijke bedrijven of ondernemingen worden geviséerd.

Een lid vraagt of men in de onverenigbaarheden niet beter het lidmaatschap van de Cultuurraad zou vermelden, eerder dan dat van Kamer of Senaat. Hierop wordt geantwoordt dat het uiteindelijk resultaat wellicht hetzelfde is, doch dat het logisch is Kamer en Senaat te vermelden vermits het lidmaatschap van de Cultuurraad hieruit voortvloeit.

Een ander lid verbaast zich over het feit dat men van het lidmaatschap van de Gewestraad spreekt, vermits deze laatste nog geen wettelijk bestaan heeft. Meerdere leden vinden deze zinsnede inderdaad voorbarig, zodat de commissie eenparig akkoord gaat om de woorden „of van de Gewestraad” uit de tekst te schrappen. Zodra de Gewestraad een wettelijk bestaan heeft, zal dit probleem door de Cultuurraad moeten worden verhandeld.

Op vraag van een lid wordt door de commissie gepreciseerd dat er geen onverenigbaarheid bestaat met het lidmaatschap van het Europees Parlement ; hier is immers geen sprake van een mogelijke vermenging tussen controleur en gecontroleerde.

Bij de behandeling van paragraaf 2, alinea 2, geeft de Minister de volgende toelichting : „Het BRT-personeel is onder te verdelen in twee categorieën :

1. het vast personeel : de medewerkers in vast dienstverband benoemd, binnen het personeelskader van de BRT, dat door de Koning wordt vastgesteld.

2. het contractueel personeel bestaat uit :

- a. het tijdelijk personeel : het personeel dat in tijdelijk verband wordt aangetrokken in afwachting van een definitieve benoeming in het personeelskader ;

- b. het complementair personeel : de medewerkers die buiten het kader worden aangetrokken voor taken die een periodieke vernieuwing veronderstellen (b.v. musici van de amusementsorkesten, realisators, . . .)”

Opmerking : daarenboven doet de BRT een beroep op losse, occasionele medewerkers (deze worden niet als een personeelscategorie beschouwd). Hieronder verstaat men de personen die voor één programma of eventueel voor een reeks van programma's worden aangetrokken (zanger, acteur, presentator, tekstschrijver, enz.)

Als gevolg van deze toelichting besluit de commissie eenparig de term „tijdelijk” uit deze tweede alinea te schrappen.

In verband met het derde lid van paragraaf 2 ontstaat een uitvoerige discussie, die o.m. aanleiding geeft tot de volgende preciseringen :

— door „en functie” in een persbedrijf enz. wordt bedoeld : een kaderfunctie, zowel in commercieel, technisch als intellectueel opzicht.

— Voor de omschrijving van het woord „persbedrijf” wordt verwezen naar de jurisprudentie ter zake. Er wordt echter uitdrukkelijk bepaald dat in dit decreet niet als persbedrijf wordt beschouwd het uitgeven, zonder commerciële doeleinden, van publicaties door sociale, politieke, culturele of professionele organisaties.

— Voor het beoordelen van de term „leidende functie in enige andere onderneming. . .” wordt verwezen naar de vier elementen van de ratio legis zoals deze door de Minister werden opgesomd.

Een lid gaat niet akkoord met de tegenstelling die volgens hem op kunstmatige wijze door de beschikking van deze alinea wordt nagestreefd, tussen geschreven pers en audiovisuele media. De eertijds bestaande goede samenwerking tussen de geschreven pers en de BRT werd de jongste tijden verstoord. Het lid betreurt zulks en meent dat integendeel zou moeten worden gestreefd naar een verbetering van deze samenwerking. Hij dient een amendement in (Stuk 14-4) om in dit derde lid van paragraaf 2 een uitdrukkelijke verwijzing naar persbedrijven te schrappen. Dit amendement voert eveneens de term „openbare dienst” in de onverenigbaarheden in.

Tijdens de bespreking van dit amendement maken meerdere leden voorbehoud voor het inlassen van de notie „openbare dienst”. Hierdoor zal men het vinden van geschikte leden van de Raad van Beheer onnodig bemoeilijken. Andere leden twijfelen aan de mogelijkheid om alle morele onverenigbaarheden in een wettelijke tekst te onderwerpen. Tenslotte zal veel afhangen van de oordeelkundige keuze van de kandidaten door de Cultuurraad en van de deontologie van de beheerder zelf.

Wanneer een lid suggereert dat in de tekst zou worden bepaald dat leden van de Raad van Beheer niet mogen stemmen wanneer zij zelf een belang hebben bij het behandeld punt, meent de commissie dat een dergelijke beschikking eerder haar plaats zal vinden in het reglement van inwendige orde van de Raad van Beheer zelf. De commissie uit trouwens de aanbeveling dat een dergelijke beschikking over belangenvermenging in het reglement van inwendige orde zou worden opgenomen.

Een lid stelt de vraag of een beheerder van de RTL eventueel lid van de Raad van Beheer van de BRT kan worden. De commissie meent dat deze instelling als een persbedrijf en/of een reclamebedrijf kan worden beschouwd. Een lid vraagt of de RTBF valt onder de bepalingen van paragraaf 2. Hierop wordt bevestigend geantwoord : wie een kaderfunctie of een beheersmandaat in de RTBF vervult kan niet in de Raad van Beheer van de BRT zetelen.

De commissie is van oordeel dat de uiteindelijke beslissing over het bestaan van onverenigbaarheden bij de Cultuurraad zelf behoort. Het Bureau van de Cultuurraad kan eventueel de beslissingen in verband met b.v. de ontvankelijkheid der kandidaturen voorbereiden, maar de eigenlijke beslissing behoort tot de Cultuurraad zelf. Hierbij zullen tenslotte het gezond verstand en de verantwoordelijkheidszin van de leden van de Cultuurraad moeten primeren.

Het amendement van de heer Temmerman (Stuk 14-4) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

De verbeterde tekst van het amendement Swaalen -Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt goedgekeurd met 9 stemmen voor, twee stemmen tegen en 1 onthouding. Vervolgens wordt het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-4) verworpen met 10 stemmen tegen en 2 stemmen voor.

Het gehele artikel 8 (nieuw artikel 7) wordt vervolgens aangenomen met 10 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Art. 9 (nieuw artikel 8)

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van het eerste lid van dit artikel (Stuk 14-2). Zij wensen de termijn van 6 jaar terug te brengen tot 4 jaar opdat er geen te grote distorsie zou ontstaan of blijven bestaan tussen de samenstelling van de Cultuurraad en deze van de Raad van Beheer van de BRT. Bij vernieuwing van de Cultuurraad kan de verhouding tussen de partijen immers grondig worden gewijzigd. Op een vraag naar de juiste interpretatie van het woord „verlengd” wordt gepreciseerd dat een lid van de Raad ingevolge deze beschikking gedurende drie achtereenvolgende zittingsperiodes kan zetelen (dus in het totaal gedurende 12 jaar). Daarop neemt het mandaat definitief een einde of moet minstens een interval van 4 jaar volgen. Na dit interval kan het lid eventueel terug worden benoemd.

Het tweede amendement is van louter vormelijke aard en beoogt de overeenstemming met het aangepast artikel 10 van het ontwerp (nieuw artikel 9). Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) op § 1 wordt eenparig verworpen.

De amendementen van de heren F. Swaalen en J. Van Elewyck (Stuk 14-2), evenals de tekst van het aldus gewijzigde artikel 9 (nieuw artikel 8) worden door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 10 (nieuw artikel 9)

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de tekst van dit artikel (Stuk 14-2). Zij verwijzen hierbij naar artikel 19, eerste alinea, van de cultuurpactwet die zegt : „De instituten voor radio en televisie moeten, in samenstelling van hun bestuurs- en beheersorganen, de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in elke Cultuurraad in acht nemen”. In zitting van dinsdag 19 juni 1979 heeft de Cultuurraad ter gelegenheid van de aanwijzing van de Nederlandstalige leden van de Vaste Cultuurpactcommissie beslist dat voor de aanwijzingen volgens het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging verder het stelsel-D'Hondt zal worden toegepast, wat inhoudt dat het aantal aan elke fractie toekomende mandaten van tevoren bepaald wordt.

Verder wordt in het amendement de kwestie van de plaatsvervangers geregeld en een beschikking ingelast voor het geval van de verhindering.

Op vraag van een lid wie de levensbeschouwing of de filosofische richting van de kandidaten zal bepalen en of de kandidaten ertoe gehouden zijn hun strekking bekend te maken, antwoordt de Minister dat het begrip levensbeschouwing of filosofische strekking in deze aangelegenheid niet ter sprake komt. Het gelovig of vrijzinnig karakter van

de kandidaten komt in artikel 19, eerste alinea, van de cultuurpactwet niet voor. De Cultuurraad spreekt zich uit over de kandidaturen en duidt de kandidaten aan evenredig aan de sterkte van de politieke fracties. Theoretisch kunnen bijgevolg alle aangeduide leden gelovig zijn of kunnen zij allen vrijzinnig zijn, hoewel zulks natuurlijk in de praktijk niet zal voorkomen. Het cultuurpact stelt echter op dit stuk geen voorwaarde van evenwicht in de samenstelling van de bestuursorganen. De enige vereiste is de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties.

Op vraag van meerdere leden verklaren de **indieners** van het amendement dat de oorspronkelijk in paragraaf 1 vereiste steun van tenminste 10 leden van Cultuurraad overbodig is geworden ingevolge de door het cultuurpact opgelegde benoemingswijze : de politieke fracties zelf garanderen een voldoende aantal steunenden.

De commissie bevestigt dat de term „**politieke fractie**” dient geïnterpreteerd te worden in de zin zoals hij voor komt in het reglement van de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Deze politieke fracties doen hun keuze uit de kandidaten die zich in uitvoering van paragraaf 3 kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Cultuurraad. Er dienen geen overbodige beperking of drempels worden aangebracht voor het indienen van deze kandidaturen, vermits de verantwoordelijkheid voor de uiteindelijke keuze toch bij de politieke fracties zal liggen.

Een lid snijdt vervolgens het probleem van de plaats? vervangers aan. Vroeger werden de overblijvende, niet als effectief aangewezen kandidaten beschouwd als **kandidaat-plaatsvervangers**. Hoe wordt deze kwestie thans geregeld ? Als gevolg van de daaropvolgende gedachtenwisseling meent de commissie dat er geen aparte kandidaatstelling door de kandidaten-plaatsvervangers dient te geschieden : wie zich kandidaat stelt in uitvoering van paragraaf 3 is tegelijkertijd kandidaat effectief lid en kandidaat plaatsvervanger. De fracties zullen in een zelfde benoeming bij elk effectief lid ook enkele plaatsvervangers dienen aan te duiden.

Ten einde te voorzien in een lacune van de tekst, dient de heer Temmerman een subamendement in bij paragraaf 2 van dit artikel (Stuk 14-5), ten einde het aantal en de volgorde van de plaatsvervangers te preciseren.

Het amendement van de heer Grootjans bij paragraaf 3 (stuk 14-4), dat thans past bij de eerste paragraaf van het amendement Swaelen - Van Elewyck, wordt na de bij deze paragraaf verstrekte uitleg, ingetrokken.

Bij paragraaf 5 van het amendement ontspint zich een discussie over hetgeen juist onder „verhinderend” moet worden verstaan. De commissie preciseert dat het hier gaat om de verhinderend de functies effectief waar te nemen, niet over het afwezig zijn tijdens enkele vergaderingen. In geen geval wordt hier bedoeld dat het om een vervanging per zitting zou kunnen gaan. Als voorbeeld wordt aangehaald : een lid van de Beheerraad voorziet dat hij een heelkundig ingrijpen zal moeten ondergaan of gedurende lange tijd in het buitenland verblijven, waardoor hij drie maanden afwezig zal zijn. Men hoeft geen drie maanden te wachten om het effectief lid te laten vervangen. In dit geval kondigt het lid zelf aan dat hij gedurende meer dan drie maanden verhinderd zal zijn : de plaatsvervanger wordt opgeroepen. Het kan ook zijn dat de plaatsvervanger dient te worden opgeroepen na een vastgestelde afwezigheid van het effectief lid gedurende meer dan drie maanden.

Een lid stipt aan dat in het statuut van de RTBF een meer radicale ingreep wordt voorzien : daar kan men na 5 niet gerechtvaardigde afwezigheden een lid van de Raad van Beheer ontslaan. Een lid laat opmerken dat zulks **toch** een te grote macht aan de Raad van Beheer verleent. Wel mag een zeker automatisme worden ingevoerd na verloop van drie maanden verhindering. In geval een effectief lid gedurende lange tijd opzettelijk afwezig blijft, kan gebeurlijk de procedure voorzien bij (het nieuwe) artikel 6 van dit decreet worden ingezet. De beslissing over het ontslag behoort dan, zoals het hoort, bij de Cultuurraad en niet bij de Raad van Beheer.

Paragraaf 1 van het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Bij paragraaf 2 wordt het subamendement van de heer Temmerman (Stuk 14-5) door de eenparige commissie goedgekeurd. Het aldus gewijzigde amendement bij paragraaf 2 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het subamendement van de heer Van Geyt bij paragraaf 3 (Stuk 14-3) wordt door de eenparige commissie verworpen.

Paragraaf 3 zoals voorgesteld door de heren Swaelen en Van Elewyck wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Ook de paragrafen 4 en 5 van het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck worden door de eenparige commissie goedgekeurd.

Dit houdt in dat de paragrafen 4 en 5 van het oorspronkelijk regeringsontwerp overbodig worden en ingevolge de aanvaarding van het amendement Swaelen - Van Elewyck, wegvallen.

Het aldus geamendeerd artikel 10 (nieuw artikel 9) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 11 (nieuw artikel 10)

Bij de bespreking van dit artikel wordt vooreerst gewezen op een materiële vergissing die geslopen is in paragraaf 1, 4e regel van het regeringsontwerp : het betreft artikel 19 en niet 9) van de wet van 16 juli 1973.

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden drie amendementen in bij dit artikel (Stuk 14-2). Amendement A brengt de termijn voor het mandaat van de leden van de Vaste Commissie op 4 jaar, zoals bij amendering ook voor de leden van de Raad van Beheer werd voorzien.

Amendement B stelt voor dat elk lid van de Vaste Commissie een plaatsvervanger zou krijgen en dat deze plaatsvervangers over stemrecht zouden beschikken. Het is volgens de indieners van het amendement immers aangewezen dat bij verhindering van een lid van plaatsvervanger van dezelfde strekking met stemrecht aan de vergadering zou deelnemen. Indien de Voorzitter afwezig is wordt hij, als lid, door zijn plaatsvervanger, d.w.z. door een lid van zijn groep vervangen ; het voorzitterschap wordt in dat geval evenwel door de ondervoorzitter uitgeoefend.

De indieners van het amendement vestigen de aandacht van de commissie op een vergissing die in de verantwoording van het amendement is geslopen : de eerste vijf regels van deze verantwoording **zijn onjuist** en niet terzake ; zij dienen weg te vallen.

Amendement C stelt voor in paragraaf 2 van het artikel het woord „dagelijks” weg te laten. Mits de beperkingen van de paragrafen 3 en 4 dient de Vaste Commissie belast te worden met het administratief en financieel beheer. De Vaste Commissie houdt zich bezig met de dagelijkse zaken en dit in uitvoering van het beleid dat door de Raad wordt bepaald.

In verband met de plaatsvervanging in de Vaste Commissie mondt een lange bespreking uit in de indiening, door de heer Temmerman, van een subamendement (Stuk 14-5). De indiener, hierin bijgetreden door de commissie, meent inderdaad te moeten preciseren dat de plaatsvervangers door de Raad uit zijn eigen midden worden aangewezen ; daarenboven is het duidelijker te stellen dat elk lid van de Vaste Commissie een plaatsvervanger aanwezen krijgt. Om verdere dubbelzinnigheid te voorkomen, bepaalt het amendement dat de plaatsvervanger het effectief lid zal vervangen indien dit lid verhinderd is de Vaste Commissie bij te wonen.

Ingevolge dit subamendement ontstaat er een probleem voor de vervanging van het lid van de Vaste Commissie dat als enig vertegenwoordiger van zijn fractie in de Raad van Beheer zetelt. Daarom stelt de indiener van het amendement voor, dat dit lid voor de werking van de Vaste Commissie door zijn eerste plaatsvervanger (als lid van de Raad van Beheer) wordt vervangen.

Meerdere leden laten opmerken dat de bevoegdheid van de Vaste Commissie zeer aanzienlijk wordt ingevolge de beschikkingen van paragraaf 2 van dit artikel. Deze bevoegdheid wordt toegekend met het oog op een doeltreffende en vlotte werking van het Instituut.

Als tegengewicht en ten einde de uiteindelijke verantwoordelijkheid van de Raad van Beheer te bevestigen, worden de paragrafen 3 en 4 ingevoerd. D.w.z. dat a) elke beslissing die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt naar de Raad van Beheer wordt verwezen ; b) elke Raad van Beheer wordt meegedeeld ; c) elk lid van de Raad van Beheer de beslissing van de Vaste Commissie kan opschorten en verwijzen naar de Raad van Beheer.

Een lid vraagt of men kan bevestigen dat er bij afwezigheid van een lid van de Vaste Commissie geen eenstemmigheid is. De commissie antwoordt hierop ontkennend en verwijst hierbij naar het evocatierecht waarover elk lid van de Raad van Beheer beschikt ingevolge paragraaf 4.

Op verzoek van de Minister wordt door de commissie geacteerd dat men zich voor de vervanging niet mag beroepen op de termijn van 3 maanden, vermeld in artikel 10 (nieuw artikel 9) en dat de plaatsvervanger wordt opgeroepen telkens wanneer een effectief lid niet kan zetelen.

Vóór de stemming over de amendementen en het artikel 11 legt een lid, namens de C.V.P.-groep de volgende verklaring af : de cultuurpactwet voorziet dat zowel de Raad van Beheer als de Vaste Commissie volgens het stelsel van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Cultuurraad moeten worden samengesteld. De cultuurpactwet vereist niet dat elke levensbeschouwelijke of filosofische strekking in deze organen zou vertegenwoordigd zijn. Anderzijds kent het artikel 11 van dit ontwerp van decreet een zeer grote bevoegdheid toe aan de Vaste Commissie, bevoegdheid die weliswaar wordt getemperd door de beschikkingen van de paragrafen 3 en 4. Bij toepassing van het stelsel - D'Hondt op de samenstelling van

de Vaste Commissie zoals zij door paragraaf 1 van dit artikel wordt voorzien, (5 leden) zal één der politieke fracties van de Cultuurraad toevalligerwijze niet in de Vaste Commissie vertegenwoordigd kunnen zijn. Een verhoging van het aantal leden van de Vaste Commissie is vanuit het oogpunt van de doeltreffende werking echter niet gewenst. Daarenboven zou de verhoging van het aantal leden van de Vaste Commissie erg gevoelig moeten zijn om de aanwezigheid van de Volksuniefractie te garanderen, doch hierdoor zouden ongewenste neveneffecten in verband met de meerderheidsvorming in de Vaste Commissie ontstaan. Tenslotte is het niet wenselijk het aantal leden van de Vaste Commissie vast te stellen in functie van de uitslag van één verkiezing : de toekomst is onvoorspelbaar en zou telkens weer nieuwe moeilijkheden kunnen doen rijzen.

Om al die redenen stelt de C.V.P.-groep voor, het aantal leden van de Vaste Commissie te behouden zoals in het regeringsontwerp werd en wordt voorzien. De C.V.P.-fractie maakt zich echter sterk dat de leden van de Raad van Beheer die door haar zullen worden benoemd tijdens de huidige legislatuur, 2 vertegenwoordigers in de Vaste Commissie zullen verkiezen in plaats van 3 ; hierdoor zal voor de Volksuniefractie de mogelijkheid ontstaan om eveneens een vertegenwoordiger in de Vaste Commissie aan te duiden. Zulks doet geen afbreuk aan het recht dat krachtens de cultuurpactwet is gevestigd. De toezegging geldt ook slechts voor de huidige legislatuur die ontstaan is na de wetgevende verkiezingen van 17 december 1978 ; het spreekt vanzelf dat daarna de cultuurpactwet terug strikt dient te worden toegepast.

Een lid acteert met voldoening deze wijze beslissing. In die omstandigheden kan ook de Volksuniefractie akkoord gaan met de voorgelegde teksten. Dit doet echter niets af aan het principiële verzet van deze fractie tegen het thans toegepaste systeem van de evenredige vertegenwoordiging. Getrapte verkiezingen in drie fasen brengen immers volgens dit lid, het gevaar mee dat men zich verder en verder verwijderd van een echt democratische vertegenwoordiging.

In verband met de bevoegdheden van de Vaste Commissie wordt tenslotte nog verwezen naar het advies van de Raad van State in verband met „de overschrijding” van de kredieten.

Vervolgens wordt overgegaan tot de stemming over de verschillende amendementen. Bij het eerste lid van paragraaf 1 wordt het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) verworpen met 13 stemmen en 2 onthoudingen. Het amendement B bij hetzelfde lid wordt door de eenparige commissie verworpen.

Bij het tweede lid van paragraaf 1 wordt het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) door de eenparige commissie aanvaard. Het amendement C van de heer Van Geyt wordt door de eenparige commissie verworpen.

Bij het derde lid van paragraaf 1 trekken de heren Swaelen en Van Elewyck hun amendement in en worden de amendementen A en B van de heer Temmerman (Stuk 14-5) door de eenparige commissie aangenomen. Het amendement D van de heer Van Geyt wordt door de eenparige commissie verworpen. De aldus gewijzigde paragraaf 1 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Bij paragraaf 2 wordt het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) door de eenparige commissie aangenomen.

Ook de paragrafen 3 en 4 worden door de eenparige commissie goedgekeurd. Het ganse artikel 11 (nieuw artikel 10), aldus geamendeerd, wordt door de eenparige commissie aangenomen.

Art. 12 (nieuw artikel 11)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in strekkend tot de algehele vervanging van dit artikel door de nieuwe tekst (Stuk 14-2). De nieuwe tekst brengt een aantal preciseringen aan in verband met de werking van de Raad. Zo wordt voor de geldige beraadslaging de aanwezigheid van de meerderheid der leden vereist. Anderzijds wordt voorzien dat indien 30 dagen na de eerste stemming nog geen besluit is genomen, de meerderheid der stemmen volstaat, ongeacht het aantal aanwezigen.

Op vraag van een lid wordt gepreciseerd dat in paragraaf 2, 2e lid inderdaad de betreffende meerderheid wordt bedoeld, doch dat zulks niet nader dient te worden gezegd vermits zulks duidelijk blijkt door de toevoeging van de woorden „ongeacht het aantal aanwezigen”. In dit geval gaat het dus over de meerderheid der aanwezige leden.

Uit de tekst van het amendement is eveneens weggelaten de zinsnede „bij staking van stemmen is die van de voorzitter doorslaggevend”. Op vraag van een lid wordt verduidelijkt dat zulks samengaat met het voorstel om het aantal leden van de Raad van Beheer te beperken tot 12, d.w.z. tot een even getal. De Minister verduidelijkt dat in geval van staking van stemmen de Raad van Beheer dus zal aangewezen zijn op een dialoog met het oog op het bekomen van een consensus of van een meerderheid ; niemand zal in dit geval op kunstmatige wijze over een doorslaggevende stem beschikken.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt door de eenparige commissie **goedgekeurd**.

Het subamendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) wordt verworpen met 13 stemmen bij 2 onthoudingen. Deze verwerping vloeit voort uit de voorheen aanvaarde samenstelling van de Vaste Commissie.

Het ganse artikel, aldus geamendeerd, wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 13 (nieuw artikel 12)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de tekst van dit artikel (Stuk 14-2). Het ligt niet in de bedoeling aan de Minister die de voogdij uitoefent over het Instituut, stemrecht te verlenen. De toevoeging verduidelijkt dit.

Het amendement wordt door de eenparige commissie aanvaardt ; ook het aldus gewijzigde artikel wordt door de eenparige commissie aangenomen.

Art. 14 (nieuw artikel 13)

De heren Swaelen en van Elewyck dienden een **tweevoudig** amendement in dat tot doel heeft een logischer samenhang te geven aan de opsomming van de bevoegdheden van de administrateur-generaal. Dit nieuw geheel is samen te lezen met de nieuwe versie van artikel 32 van hun amendement. Het toezicht over alle uitzendingen berust bij de Raad van Beheer. Deze kan natuurlijk machten delegeren volgens de beschikkingen van het reglement van

beheer. De wezenlijke taak van de **administrateur-generaal** is het leiden van het Instituut en het uitvoeren van de beslissingen van de Raad en van de Vaste Commissie. De „leiding” impliceert het aantal facetten, o.m. het toezicht over alle uitzendingen (zie ook artikel 32), doch steeds onder het gezag van de Raad van Beheer.

Een lid vraagt of het met deze tekst aan de **administrateur-generaal** toegelaten is een uitzendverbod uit te vaardigen in verband met sommige programma's. De indieners van het amendement verwijzen voor dit probleem naar de bevoegdheid van de **administrateur-generaal** in verband met de uitzendingen voor derden, vervat in hun amendement bij artikel 32 paragraaf 2. Het algemeen toezicht gebeurt door de **administrateur-generaal** onder de verantwoordelijkheid en ingevolge de beslissingen van de Vaste Commissie en van de Raad van Beheer.

Een commissielid oordeelt dat het, zelfs na de amendering, nog niet mogelijk is uit te maken 'wie beslist of bepaalde programma's of nieuwsberichten al dan niet worden uitgezonden. Voor de meeste commissieleden lijkt het nochtans duidelijk dat dit de **administrateur-generaal** moet zijn. Een lid, hierin bijgetreden door de Minister, suggereert in het verslag duidelijk te verwijzen naar de verantwoording bij het amendement. Daarin is sprake van de mogelijkheid van het delegeren van machten aan de **administrateur-generaal**. Eén van deze machten is de opschortende bevoegdheid over dewelke het thans gaat. Met instemming van de hele commissie zal zulks in het verslag worden vermeld.

De heer Van Geyt diende een subamendement in (Stuk 14-3) om de ambtstermijn van de **administrateur-generaal** op 10 jaar, eenmaal vernieuwbaar, te brengen. Volgens de auteur wil dit amendement een zeker parallellisme tot stand brengen met gelijkaardige ambten in andere parastatalen.

De meeste leden vinden het niet opportuun deze beperking in te voeren. Van deze gelegenheid wordt gebruik gemaakt om te vermelden dat de regeling inzake leeftijds-grens gelijk is aan deze in de andere parastatalen.

Het voorstel van een lid om het principe van de collegiale leiding in het Instituut in te voeren wordt door de commissie niet weerhouden.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck bij paragraaf 1 (Stuk 14-2 A) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) bij paragraaf 2 wordt door de eenparige commissie verworpen.

Paragraaf 3 van het artikel wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Bij paragraaf 4 wordt het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2 B) door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus geamendeerde artikel 14 (nieuw artikel 13) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 15 (nieuw artikel 14)

Een lid stelt een tekstverbetering voor bij de twee paragrafen van dit artikel. Het is duidelijk dat de drie ambtenaren-generaal die door de Koning zullen benoemd worden, directeuren-generaal zullen zijn. Welnu, het is mogelijk dat ook nog andere ambtenaren-generaal in het kader van het Instituut voorzien worden (bestuursdirecteuren, eventueel inspecteurs-generaal) die dan echter niet door de Koning maar door de Raad van Beheer zelf benoemd wor-

den. Om alle misverstand te vermijden zou het woord „ambtenaren-generaal” in dit artikel dus moeten vervangen worden door het woord „directeurs-generaal”.

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van paragraaf 2 van dit artikel (Stuk 14-2). Inhoudelijk bestaat er geen verschil met de oorspronkelijke tekst. Deze verwees naar de paragrafen 2 en 3 van artikel 14. De inhoud van deze paragrafen wordt nu expliciet in dit artikel hernomen. Op vraag van een lid preciseren de indieners dat de term „hem” in het tweede lid verwijst naar de Raad van Beheer zelf.

Op suggestie van een lid preciseert de commissie dat voor het cultureel personeel van de BRT artikel 20 van de cultuurpactwet van toepassing is.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt (met bovenvermelde tekstverbetering) door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het artikel 15 (nieuw artikel 14) wordt vervolgens door de commissie met algemeenheid van stemmen goedgekeurd.

Art. 16 (nieuw artikel 15)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de tekst van dit artikel (Stuk 14-2). Volgens de indieners van het amendement bleef de oorspronkelijke tekst van het ontwerp te vaag : hij vermeldde geen aantal leden van de commissie, niet het aantal vergaderingen, niet de kringen uit **dewelke** de leden dienden te worden gekozen, enz. In paragraaf 3 maakte hij geen onderscheid tussen de adviesraad en de andere raadgevende commissies. De nieuwe tekst is konkreter en maakt duidelijk onderscheid tussen de adviesraad voor kijkers en luisteraars en de raadgevende commissies.

Op vraag van een lid verduidelijkt de Minister dat het hier gaat om één enkele adviesraad.

De heer Grootjans diende een amendement in (Stuk 14-4) waarbij een derde lid wordt toegevoegd aan paragraaf 1. De indiener van het amendement stelt een **tekst**-verbetering voor : zijn amendement verwijst naar artikel 19, alinea 2, van de wet van 16 juli 1973.

De heer Van Geyt diende eveneens amendementen in bij dit artikel (Stuk 14-3).

Meerdere leden formuleren bezwaren tegen dit amendement omdat het een vernauwing betekent van de noties die in de cultuurpactwet weerhouden zijn. Beter ware, het amendement van de heer Grootjans over te nemen.

Een lid vraagt of de beschikking „**benoemd** op voordracht van de Raad van Beheer” wel voldoende garanties biedt voor de toepassing van het cultuurpact, zodat alle strekkingen zijn vertegenwoordigd. De Minister antwoordt dat het voorstel wel conform moet zijn aan het cultuurpact, maar dat 25 leden niet veel is om binnen het aantal iedereen aan bod te laten komen. Daarom is het wijs, een globaal voorstel door de Raad van Beheer te laten formuleren.

Een lid vestigt er overigens de aandacht op dat eventuele klachten kunnen worden neergelegd bij de Vaste Cultuurpactcommissie.

Een ander lid vraagt wat precies wordt bedoeld met „socio-culturele kringen” en wenst te noteren dat de bevoegdheid van de Raad van Beheer met dit artikel wordt uitgebreid. De Minister bevestigt deze laatste vaststelling en meent dat het begrip „socio-culturele verenigingen” vervat is in de wetgeving o.m. met betrekking tot de taak-

omschrijving bij de verschillende decreten over het sociaal-cultureel werk. (Decreet op de instellingen. op de volwassenenvorming in verenigingsverband en dergelijke meer).

Na een gedachtewisseling over de precieze betekenis van de woorden „inhoudelijke programmatie” wordt beslist als tekstverbetering in paragraaf 1 eerder de woorden „inhoud en programmatie” te gebruiken.

De commissie is van oordeel dat het adviesrecht van de in paragraaf 1 bedoelde adviesraad inhoudt dat deze raad ook op voorhand advies zou kunnen verstrekken over de jaarlijkse programmavoorstellen.

Sommige commissieleden twijfelen eraan of de op deze wijze samengestelde adviesraad wel degelijk representatief zal zijn voor de kijkers en luisteraars van het Instituut.

Op verzoek van enkele leden wordt verduidelijkt dat het advies van de raad ook mag slaan op andere dan louter inhoudelijke kwesties. Tevens gaat men er over akkoord dat de raad adviezen verstrekt die niet bindend zijn voor de Raad van Beheer.

Vervolgens ontstaat een bespreking over de frekwentie van het aantal vergaderingen van de adviesraad : deze is volgens bepaalde leden bepalend voor de ernst van de werking van de raad. Hoewel andere leden laten opmerken dat de raad op eigen initiatief zo vaak als hij wil kan vergaderen, beslist de commissie tenslotte toch het minimumaantal vergaderingen van de adviesraad te brengen op viermaal per jaar.

Ingevolge deze bespreking wordt de tekst van paragraaf 2 op een logische wijze als volgt geformuleerd. „De adviesraad vergadert op eigen initiatief binnen het kader van zijn bevoegdheid. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de Minister of door de Raad van Beheer. Hij vergadert tenminste viermaal per jaar.”

De heer Van Geyt trekt zijn subamendementen A en B op het artikel in (Stuk 14-3).

In verband met het amendement C van de heer Van Geyt laat een lid opmerken dat in dit artikel andere dan de door de heer Van Geyt vermelde artikelen van de cultuurpactwet gelden en dat derhalve de aangevoerde verantwoording niet meer terzake is. De heer Van Geyt trekt zijn subamendement C in.

Het subamendement D van de heer Van Geyt wordt door de meerderheid van de commissie afgewezen omdat het tegen de geest van het ganse concept ingaat. Zij zijn van oordeel dat personeelsleden van het Instituut geen zitting mogen nemen in de adviesraad of in de raadgevende commissies.

Na deze bespreking wordt dit subamendement D door de auteur ingetrokken.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elcwyck (Stuk 14-2) wordt met de tijdens de bespreking ingevoerde tekstverbetering, door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-4) wordt met de hogervermelde tekstverbetering door de eenparige commissie aangenomen.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck bij paragraaf 2 wordt mits de hogervermelde herformulering, door de eenparige commissie aanvaard.

Ook de paragrafen 3 en 4 worden door de eenparige commissie aangenomen.

Het artikel 16 (nieuw artikel 15) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 17 (nieuw artikel 16)

De heer Grootjans diende een amendement in ter **ver**vollediging van dit artikel (Stuk 14-5) : hierdoor beoogt hij de conformiteit met de artikelen 14 en 15 (nieuwe artikelen 13 en 14).

Een lid vraagt zich af of dit amendement inhoudt dat de Raad van Beheer zich niet kan uitspreken over de gedragingen van de in het amendement bedoelde ambtenaren. De auteur van het amendement verduidelijkt dat deze tekst alleen handelt over de benoemingen : de Raad van Beheer wordt hierdoor niet verhinderd zich eventueel uit te spreken over deze ambtenaren.

Het amendement van de heer Grootjans wordt door de eenparige commissie goedgekeurd

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in strekkend tot toevoeging van een tweede paragraaf aan dit artikel. Zij menen dat het opportuun is dat de Raad van Beheer een overzicht heeft over de samenstelling van het personeel en over het personeelsbeleid. Het **personeel** van een omroep bestaat immers niet alleen uit vast, maar ook uit tijdelijk 'contractueel personeel en bovendien verlenen ontelbare losse **occasionelen** hun medewerking.

De Minister vraagt het woord „**tijdelijk**” uit het amendement te schrappen, conform aan de tekstverbetering die de commissie aangebracht bij artikel 7. De commissie is het hiermee eens.

Het aldus verbeterde amendement van de **heren** Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

De commissie verduidelijkt dat het in dit artikel bedoelde toezicht, *post factum* geschiedt. Impliciet behoort het trouwens reeds nu tot de bevoegdheid van de Raad van Beheer. •

Het aldus geamendeerde artikel 17 (nieuw artikel 16) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 18 (nieuw artikel 17)

De heer Grootjans diende een amendement in (Stuk 14-5) waarbij de goedkeuring van het reglement slechts kan geschieden na raadpleging en eensluitend advies van de Ministerraad. Volgens de auteur is de Raad van Beheer inderdaad de weerspiegeling van de samenstelling van de Cultuurraad, zodat het overwicht van een bepaalde fractie steeds mogelijk is. Hij wil bijgevolg een zekere correctie aanbrengen op de eventuele beslissingen van een meerderheid in de Raad van Beheer.

Meerdere leden laten opmerken dat niet **langer** de Ministerraad, doch wel de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap eventueel verantwoordelijk zou zijn. Daarenboven is het klaarblijkelijk de bedoeling van de Regering, de nadruk te leggen op de autonomie van de Raad van Beheer : de Minister mag zich niet in de plaats stellen van deze Raad. Hij kan aan de Koning de bekrachtiging of **niet**-bekrachtiging van het reglement voorstellen. Anderzijds is het zo dat door het gewijzigd aantal leden van de Raad van Beheer en door het feit dat de voorzitter geen doorslaggevende stem heeft bij staking van stemmen, de **voort**duurende dialoog en het overleg in de schoot van de Raad worden bevorderd.

Het amendement van de heer Grootjans wordt verworpen met 10 stemmen tegen en 2 voor.

Bij alinea 2 van het artikel wordt door de commissie verduidelijkt dat uiteraard alleen deze bevoegdheden door de Raad kunnen worden overgedragen, die hem toebehoren en die niet krachtens het decreet aan de Raad van Beheer zelf worden voorbehouden.

Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) waarbij de eenparigheid van stemmen in de Raad van Beheer wordt vereist voor het overdragen van sommige van zijn bevoegdheden, wordt door de eenparige commissie verworpen.

De commissie brengt vervolgens enkele tekstverbeteringen aan : in de tweede regel wordt het woord „het” gelezen als „hij”, en de woorden „het reglement” als „dit reglement”. Op de eerste regel van de tweede alinea wordt „waarbinnen” gelezen als „binnen dewelke”. Na het woord „organen” worden de woorden „van het Instituut” ingevoegd.

Het aldus verbeterde artikel 18 (nieuw artikel 17) wordt door de commissie aangenomen met 10 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Art. 19

Dit artikel is overbodig vermits de inhoud ervan opgenomen is in artikel 1 paragraaf 1. Het wordt met eenparigheid van stemmen geschrapt. De vernummering zal automatisch geschieden.

Art. 20 (nieuw artikel 18)

Op dit artikel werd bij paragraaf 2 een amendement ingediend door de heer Van Ooteghem (Stuk 14-5) ertoe strekkende de naam van het Instituut te wijzigen in „Vlaamse Radio en Televisie”. De indiener verantwoordt zijn amendement door er op te wijzen dat in Vlaanderen een grote consensus bestaat voor het verlenen van een ruime autonomie aan de Gemeenschappen. Radio of televisie is geen Instituut van de Belgische Staat, maar van de Vlaamse Gemeenschap. Het ligt dan ook voor de hand dat de naam moet luiden „Vlaamse Radio en Televisie”. Ook in het buitenland worden namen van de regionale televisiestations als dusdanig vermeld (b.v. Bayerische Rundfunk). In het kader van de evolutie naar een tweeledig federalisme wordt het tijd, naar het voorbeeld van de RTBF, om de naam van de BRT aan te passen.

Meerdere leden wijzen op het feit dat de tekst van artikel 1 reeds werd goedgekeurd en wensen het debat niet te heropenen. De Minister vreest daarenboven dat een naamwijziging verwarring zou stichten. Een lid suggereert naar analogie met de RTBF, hier de afkorting BRTN te gebruiken. Dit voorstel wordt echter niet weerhouden.

Het amendement van de heer Van Ooteghem wordt verworpen door de eenparige commissie. Het ganse artikel wordt eveneens door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 21 (nieuw artikel 19)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ertoe strekkend de tekst van dit artikel te vervangen door een volledig nieuwe tekst. Zij verantwoorden hun amendement als volgt : de Cultuurraad moet inzicht hebben over de wijze waarop deze geassocieerde verenigingen door het Instituut bijgestaan en ge-

steund worden. Wegens de speciale aard en werking van een omroepinstituut ten opzichte van andere overheidsinstellingen, is een **reservefonds** voor de BRT een noodzaak. Dit is gebleken uit een lange ervaring. Dit reservefonds zonder bijzondere bestemming komt tegemoet aan opmerkingen van het Rekenhof. Om dezelfde redenen werd het in het RTB-decreet opgenomen.

Op vraag van een lid over welke verenigingen het hier gaat, verduidelijkt de Minister dat hier niet de verenigingen worden bedoeld die uitzendingen door derden **verzorgen**. Als voorbeeld worden de volgende **VZW's** geciteerd : Festival van Vlaanderen (Brussel, Leuven en Gent), Sociale Werken, Solidariteitsactie Boemerang, Artium Summa, Museum voor radio- en tv-omroepen, Festival van Vlaanderen (Historische steden).

De statuten van deze verenigingen, de vorm van samenwerking met de BRT en de samenstelling van de Raden van Beheer der verenigingen werden reeds vroeger ter inlichting aan de leden van de Commissie Mediabeleid bezorgd.

Vervolgens ontpint zich een discussie over het bedrag dat aan het reservefonds zou worden toegekend. Een lid vindt de stichting van een dergelijk reservefonds een gevaarlijk precedent ; daarenboven is de som van 500 miljoen frank niet gering. Het vraagt zich af waar dit geld vandaan moet komen : het Instituut beklaagt zich over het feit dat het over te weinig middelen beschikt.

Een andere lid wijst op het feit dat het hier gaat om het scheppen van de mogelijkheid om een reservefonds aan te leggen. De Minister wijst op het feit dat er thans reeds een bepaald reservefonds bestaat, dat overigens in de boekhouding van het Instituut voorkomt.

Het Rekenhof maakt regelmatig opmerkingen omdat geen wettelijke basis voor een fonds met algemene bestemming bestaat. Het bedrag dat in het amendement wordt voorzien is een plafond en kan in verscheidene jaren worden bereikt.

Op vraag van meerdere leden deelt de Minister mee dat het huidige reservefonds op einde november 1979 een bedrag van 86,5 miljoen frank bevatte. De transferts naar het reservefonds geschieden gebruikelijk op het einde van het jaar bij het opmaken van de rekeningen. Voorbeelden van afneming uit het reservefonds in het recente verleden : speciale programma's naar aanleiding van 25 jaar televisie ; olympische spelen ; verkiezingsprogramma's ; geschiedenis van België naar aanleiding van het 150-jarig bestaan van ons land ; gelegenheidsprogramma's naar aanleiding van het Millennium van Brussel.

De commissie besluit tenslotte het bedrag van 500 000 000 frank te lezen als „vijfhonderd miljoen”.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt aangenomen met 12 stemmen voor en 2 tegen. Het hele artikel wordt eveneens met 12 stemmen voor en 2 stemmen tegen aangenomen.

Art. 22 (nieuw artikel 21)

In dit artikel wordt een tekstverbetering aangebracht naar aanleiding van de correcties die voorkomen in artikel 15 (thans artikel 14) nl. de vervanging van de woorden „ambtenaren-generaal” door de woorden „directeurs-generaal” Dezelfde verbetering wordt in dit artikel aangebracht.

Het aldus verbeterde artikel wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 23 (nieuw artikel 21)

Bij paragraaf 1 van dit artikel vraagt een lid zich af of het woord „ondervoorzitters” niet in het enkelvoud dient te worden gesteld, ingevolge de goedgekeurde artikelen betreffende de Raad van Beheer en de Vaste Commissie. Indien ook de leden van de Vaste Commissie onder de toepassing van dit artikel moeten vallen, dan dient zulks vermeld te worden.

Een ander lid laat opmerken dat ook de plaatsvervangers hier dienen vermeld te worden, voor de gevallen voorzien in de goedgekeurde artikelen betreffende de Raad van Beheer en de Vaste Commissie.

De commissie is het hiermee eens en verduidelijkt dat het uiteraard gaat om de zetelende plaatsvervangers.

Tengevolge van deze **bespreking** dienen de heren van Elewyck en Piot een amendement in (Stuk 14-6) dat ertoe strekt deze kwestie beter te regelen.

Dit amendement wordt door de eenparige commissie goedgekeurd ; aldus is ook de nieuwe paragraaf 1 van dit artikel goedgekeurd.

Bij paragraaf 2 is er een amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck. De indieners van het amendement geven als verantwoording dat het volkomen normaal is dat de Koning, dus met instemming van de Ministeries van Openbaar Ambt en Begroting, de bezoldigingen en vergoedingen van het vast personeel vastlegt. Het ligt evenwel niet in de bedoeling de bezoldigingen en vergoedingen van het contractueel personeel aan de instemming van Openbaar Ambt en Begroting te ondenverpcn.

Een lid vraagt of de tijdelijke personeelsleden die stage-doend zijn in afwachting van vaste benoeming, ook onder de bepalingen van dit artikel vallen. De Minister verklaart dat deze personeelsleden niet behoren tot het vast personeel. Het is echter evident dat zij bezoldigd worden volgens de weddeschalen die bij benoeming in dezelfde graad op hen van toepassing worden.

De heer Grootjans dient een amendement in, ertoe strekend ook de pensioenregeling van de vaste personeelsleden aan de Koning toe te vertrouwen. Deze pensioenregeling werd overigens reeds in de wet van 1960 op de BRT-RTB voorzien. Meerdere leden gaan akkoord met deze zienswijze op voorwaarde dat de pensioenregimes niet uiteenlopen en ingewikkeld worden. Zij pleiten voor het opnemen in de tekst van het probleem van de pensioenregeling, met het oog op het wegwerken van anomalieën. Daarom moet goed worden vermeld in het verslag der werkzaamheden dat de pensioenregeling dient te geschieden via de Minister die het Openbaar Ambt in zijn bevoegdheid heeft, of gebeurlijk (in de huidige wettelijke situatie) via de Vlaamse Executieve, waarin een vertegenwoordiger van het Openbaar Ambt zal zetelen.

Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

De aldus geamendeerde paragraaf 2 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het geheel van artikel 23 (nieuw artikel 21) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 24 (nieuw artikel 22)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een **twee-**voudig amendement in (Stuk 14-2). Het eerste strekt ertoe in de eerste zin van het artikel de woorden „o.m.” te vervangen door het woord „inzonderheid”. Zij lichten de reden toe : de hier vermelde bronnen van **inkomsten** zijn de voornaamste, doch zij sluiten andere bronnen niet uit. De Minister verstrekt overigens een voorbeeld : wanneer b.v. zou **worden** besloten sommige lokalen van de BRT gelegen aan het Flageyplein te Elsene, te verhuren, dan zijn dit andere inkomsten dan diegene welke „inzonderheid” bedoeld zijn.

Het tweede deel van het amendement strekt ertoe in littera d) de woorden „alook de bezoldigingen van diensten die in welke vorm ook geleverd worden” te vervangen door de woorden „alook de vergoeding van diensten die door het Instituut binnen het kader van zijn opdracht geleverd worden”. De oorspronkelijke tekst is volgens de indieners van het amendement te ruim en voor interpretatie vatbaar. Aangezien het Instituut alleen diensten mag leveren die binnen zijn opdracht vallen, dringt deze tekstwijziging zich op.

Op voorstel van een lid wordt de volgende tekstverbetering aangebracht : in de derde regel van littera d) wordt het woord „hun” vervangen door het woord „zijn”.

Tijdens de bespreking van dit artikel blijkt dat het ontvangen van giften en legaten als zodanig niet uitdrukkelijk in het decreet aan het Instituut wordt toegelaten. De Minister dient ter zake een amendement in (Stuk 14-7).

Op verzoek van een lid wordt bevestigd dat in de term „produkties” ook gebeurlijke coprodukties worden begrepen.

Op vraag van een ander lid of de termen „krachtens een in Ministerraad overlegd besluit” in littera c) wel verantwoord zijn, repliceert de Minister dat de waarborg voor leningen een materie is die toekomt aan de nationale instanties en dat derhalve deze uitdrukking inderdaad gerechtvaardigd is.

Op vraag van een ander lid wordt bevestigd dat de verkoop bedoeld sub littera d) slaat op alle verkoop, d.w.z. zowel aan het buitenland als in het land zelf, b.v. van video-cassettes.

Uit de bespreking in de commissie blijkt nog dat de wens tot het binden van de dotatie bedoeld sub littera a) aan de ontvangst van het kijk- en luistergeld niet kan worden voldaan, aangezien het kijk- en luistergeld geen gerichte belasting is. De Minister bevestigt dit standpunt namens de regering, doch ontkent niet dat er een probleem kan rijzen : meer en meer stemmen gaan op om van het kijk- en luistergeld een gerichte belasting te maken. Dit probleem moet uiteraard in een globaal beleid op het stuk van fiscaliteit en van begroting worden onderzocht.

Uit de bespreking in de commissie blijkt ook dat de kwestie van de opbrengst van eventuele publiciteit niet thuishoort onder de bronnen van inkomsten vermeld in het huidig artikel. De kwestie van de publiciteit op radio en TV behoort niet tot de bevoegdheid van de Cultuurraad : het is een probleem dat voorbehouden is aan de nationale wetgever.

Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3) ertoe strekkend in littera d) na het woord „beeldopnamen” de woorden „of de reproductie ervan” in te voegen, wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Ook de amendementen van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) en het regeringsamendement (Stuk 14-7) worden door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus gewijzigd en verbeterd artikel wordt door de eenparige commissie aangenomen.

Art. 25 (nieuw artikel 23)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van het eerste lid van paragraaf 1 van dit artikel. In de oorspronkelijke tekst van het ontwerp werden de nieuwsuitzendingen en uitzendingen en mededelingen met informatieve betekenis samen behandeld. Het lijkt de indieners van het amendement logischer, eerst te bepalen dat de objectiviteit voor de nieuwsuitzendingen dezelfde blijft zoals voorzien was in de wet van 18 mei 1960 ; daarna kan dan worden voorzien dat ook voor andere uitzendingen met een algemeen informatief karakter een zelfde objectiviteit vereist is.

Het lijkt de Minister en de eenparige commissie bij deze gelegenheid nuttig te onderstrepen dat er door dit decreet geen wijziging wordt aangebracht aan de notie „streng objectiviteit”, noch aan de jurisprudentie of de gangbare interpretatie van dit begrip in en sedert de wet van 1960.

Een lid sluit zich weliswaar bij deze algemene opvatting aan doch meent dat er in de grond geen echte objectiviteit aanwezig noch mogelijk is in de huidige BRT ; daarom opteert dit lid voor de formule van de zendgemachtigde verenigingen. Er zijn journalisten in de BRT die niet alleen het nieuws willen duiden maar die ook aan opiniëring wens te doen. Zulks kan niet worden aanvaard. Wie voor de BRT werkt moet zich aan bepaalde normen houden.

De Minister repliceert dat het overdreven is te zeggen dat er geen objectiviteit bestaat. Er zijn overigens maatregelen ingebouwd die de objectiviteit van de informatie beschermen : de samenstelling van de Raad van Beheer, de aanwerving van de culturele medewerkers volgens de normen van het cultuurpact en de vereisten van het decreet zelf (o.m. dit artikel 25). Wel is het volgens de Minister waar dat de objectiviteit een moeilijke opgave uitmaakt en in de praktijk moeilijk te realiseren valt. Verder meent de Minister dat de objectiviteit niet automatisch wordt bereikt door het optellen van meerdere subjectiviteiten.

Voor de omschrijving van de notie „objectiviteit” verwijzen meerdere sprekers naar de voorbereidende werken van de wet van 18 mei 1960.

Verder dient de controle op het naleven van de objectiviteitsregel te geschieden door de administrateur-generaal en de bevoegde directeurs-generaal onder het gezag van de Raad van Beheer.

Bij de bespreking van de woorden „zonder enige voorafgaande censuur van de regering” wordt eveneens verwezen naar de vroegere wetgeving ter zake. De bedoeling is ongetwijfeld de nadruk te leggen op de autonomie van het Instituut, en meer bepaald van de nieuwsdienst, ten opzichte van de uitvoerende macht. Het ware dan ook inopportuun deze zinsnede te schrappen of zelfs te wijzigen, ten einde geen verwarring te doen ontstaan : dit verbod van voorafgaande censuur blijft onverkort gehand-

haafd. Het spreekt echter vanzelf dat ook voorafgaande censuur vanwege andere instanties uit den boze is en dient te worden uitgesloten.

Bij het tweede lid van paragraaf 1 dienden de heren heren Swaalen en Van Elewyck eveneens een amendement in (Stuk 14-2), ertoe strekkend de woorden „in de nieuwsdienst” weg te laten, en de woorden „en van een politiek mandaat” te vervangen door de woorden „of van een politiek mandaat”. Het woord „of” verdient de voorkeur vermits het niet in de bedoeling ligt de voorziene onverenigbaarheden cumulatief te maken.

Uit de bespreking in de commissie blijkt dat het onredelijk en onrechtvaardig ware, de uitgevaardigde onverenigbaarheden te beperken tot de personeelsleden van de nieuwsdienst. Ook buiten de nieuwsdienst zijn personeelsleden met een journalistieke functie belast, b.v. in gewestelijke omroepen, in de wereldomroep, bij maatschappelijke programma's, enz. Het ligt overigens in de bedoeling meer en meer journalisten met de informatieve inhoud van dergelijke programma's te belasten.

Medewerking van geschreven pers mag niet worden uitgesloten. De Raad van Beheer kan reeds in de huidige wettelijke situatie toestaan dat een journalist bijdragen levert in de geschreven pers; de directeur-generaal kan over een eenmalige bijdrage beslissen. Deze cumulaties worden geval per geval onderzocht. Hierbij wordt rekening gehouden met de algemene regelen inzake cumulatie, inzonderheid met de beschouwing dat de belangen van het Instituut niet mogen worden geschaad. Een andere norm is ook dat iemand anders niet mag profiteren van de investering van de BRT. Zo is b.v. een cumulatie in een grote gezinsorganisatie (een rubriek over de Ronde van Frankrijk) aan een sportjournalist geweigerd. Aangezien er in dit verband weinig betwistingen zijn geweest in het verleden, bestaat er geen reden om de Raad van Beheer ter zake andere regelen op te leggen.

Over de omschrijving van het begrip „functie” ontstaat een lange discussie. De commissie gaat ermee akkoord dat het Instituut zelf dit begrip zo nauw mogelijk moet omschrijven. Een journalist die in een rechtskundig weekblad een artikel schrijft, oefent geen functie uit in de geschreven pers. Sommige leden menen dat het aspect „regelmaticheid van de bijdragen” belang heeft, of het aspect „in dienstverband uitoefenen” van de functie. Een ander lid meent dat het aspect „vaste medewerking met honorarium of salaris” bepalend moet zijn. Meerdere leden betuigen hiermee hun instemming. Nochtans verwijst de commissie uiteindelijk naar de hogervermelde jurisprudentie die in de BRT ontstaan is en die aan de hand van concrete gevallen werd opgebouwd.

De heer Van Geyt diende een amendement in (Stuk 14-3) ertoe strekkend na het woord „objectiviteit” te bepalen: „mits inachtneming van de zienswijzen van alle representatieve strekkingen”. Hij vreest dat minderheidsgroepen meer en meer worden verwaarloosd. Meerdere leden bestrijden dit amendement als niet uitvoerbaar en eigenlijk tegenstrijdig met de gevraagde objectiviteit. Het is toch moeilijk denkbaar dat de zienswijzen van alle representatieve strekkingen steeds over elk gerezen probleem zouden moeten vermeld worden. Overigens wordt de objectiviteit niet bereikt door het optellen van alle mogelijke meningen.

De indiener van het amendement hoopt dat het toch niet de bedoeling kan zijn, bepaalde minderheidsstand-

punten dood te zwijgen. De commissie meent dat de uiting van bepaalde strekkingen niet mag worden doodgezwegen en dat alle strekkingen op redelijke wijze moeten kunnen aan bod komen.

Hierop trekt de heer Van Geyt zijn amendement A in.

De heer Van Geyt diende eveneens een amendement in (Stuk 14-3 B) volgens hetwelk de onverenigbaarheid alleen zou bestaan met een nationaal of full-time politiek mandaat. De commissie is het er unaniem mee eens dat hier de grote onverenigbaarheden worden vastgelegd en dat de restrictie door de indiener van het amendement voorgesteld de problemen die in feite bestaan niet uit de weg zal ruimen. Zelfs een mandaat in een kleinere gemeente kan gebeurlijk problemen scheppen.

Bij paragraaf 2 is er een amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-7) ertoe strekkend de in het artikel bedoelde adviescommissie te laten samenstellen volgens de normen van artikel 19, tweede lid van de cultuurpactwet.

Meerdere commissieleden stellen echter het nut en de bestaansreden van de in dit artikel voorgestelde adviescommissie in vraag. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat deze commissie, die reeds in de wet van 1960 voorzien was, in feite nooit is samengekomen. De directeur-generaal heeft zich steeds tot de Vaste Commissie gewend indien er betwistingen waren. Bovendien is er in het ontwerp van decreet een andere regeling voorzien voor uitzendingen door derden. In feite gingen de beslissingen in het verleden vooral over deze uitzendingen. Zich inspirerend op de voorgestelde procedure met betrekking tot de uitzendingen door derden, dienen de heren Egelmeers, Grootjans en Swaalen een nieuw amendement in (Stuk 14-7) waarbij voor de beoordeling van de uitzendingen een samenspel tussen de administrateur-generaal en de Vaste Commissie ingeval van betwisting wordt voorzien. De indieners van het amendement verduidelijken dat de administrateur-generaal hier een handelingsbevoegdheid krijgt die hij uitoefent onder het gezag van de Vaste Commissie. Dit ligt in lijn van de verhouding tussen de administrateur-generaal en de Raad van Beheer, respectievelijk de Vaste Commissie, zoals omschreven in voorgaande artikelen.

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2 C) ertoe strekkend in het tweede lid van paragraaf 2 de woorden „uit moreel oogpunt” te vervangen door het woord „hiervan”. Hiermee willen zij verduidelijken dat de beoordeling van algemene aard is en slaat op hetgeen in het eerste lid van deze tweede paragraaf bepaald wordt. In dit verband wordt ook verwezen naar de memorie van toelichting bij de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet, waar het inzonderheid over geweld gaat.

De Minister wijst op het oubollige karakter van de tekst van het eerste lid van paragraaf 2. Kunnen naar het voorbeeld van de Nederlandse omroepwet geen moderne teksten worden ingelast? De commissie vindt het echter verkieslijk de geijkte tekst te handhaven: een wijziging zou tot verkeerde interpretaties aanleiding kunnen geven. De bepalingen van de wet van 1960 worden dus onverkort gehandhaafd.

Met het oog op een toevoeging van een paragraaf 3 heeft de heer Grootjans een amendement ingediend met betrekking tot het recht op antwoord (Stuk 14-6). De Minister wijst er echter op dat het probleem van het recht op antwoord een nationale materie blijft, overigens uitstekend geregeld door de wet van 4 maart 1977 tot aanvulling van

de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht op antwoord. De heer Grootjans trekt zijn amendement in.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2 A) wordt aangenomen met 12 stemmen voor en 1 onthouding. Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-3 A) wordt ingetrokken.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2 B) wordt goedgekeurd met 12 stemmen voor en 1 onthouding.

De heer Van Geyt dringt niet aan op de stemming over zijn amendement (Stuk 14-3 B).

De aldus gewijzigde paragraaf 1 van het artikel wordt goedgekeurd met 12 stemmen voor bij 1 onthouding.

Het amendement van de heer Egelmeers en c.s. (Stuk 14-7 II) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd. Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2 C) werd in het aangenomen amendement **ge-incorporeerd**, zodat het geen voorwerp meer heeft. De aldus gewijzigde paragraaf 2 wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Tenslotte wordt nog een tekstverbetering doorgevoerd in § 2. Er wordt gelezen „programma's uit te zenden” i.p.v. „uitzendingen te geven”.

Het aldus geamendeerd artikel 25 (nieuw artikel 23) wordt goedgekeurd met 12 stemmen voor bij 1 onthouding.

Art. 26 (nieuw artikel 24)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in tot vervanging van artikel 26 door een heel nieuwe tekst (Stuk 14-2). Ter verantwoording verwijzen zij naar het feit dat de wet van 18 mei 1960 aan de BRT de mogelijkheid gaf om radio- en televisieuitzendingen te laten verzorgen door daartoe erkende verenigingen en stichtingen. De formule die hiervoor werd ingevoerd gaf in hoofdzaak voor de televisieuitzendingen in de loop der jaren meer en meer aanleiding tot kritiek en ongenoegen. **De** TV-uitzendingen stonden veelal niet op het peil dat mocht worden verwacht. Door de amendering wordt 1° aan het Instituut de mogelijkheid gegeven om de bestaande en niet betwiste formule voor de radiouitzendingen aan te houden ; 2° voor televisie een formule voorgesteld die als volgt kan worden omschreven. De term „zendgemachtigde vereniging” doet onmiddellijk denken aan de autonome zendgemachtigde zuilen van het omroepbestel van Nederland en kan derhalve tot misverstanden en verwarring aanleiding geven. Deze zendgemachtigde verenigingen zoals ze in het ontwerp van decreet werden voorzien, staan immers onder het toezicht van het Instituut. Het verdient daarom aanbeveling deze term te vervangen. Volledigheidshalve wordt verduidelijkt dat het hier om „niet-commerciële” verenigingen moet gaan. Ook werd het woord „educatieve” als adjectief voor duiding en opiniëring als overtoollig weggelaten. De term „educatieve” zou aanleiding kunnen geven tot betwistingen, discussies over de opdracht van de verenigingen. Overigens wordt in overeenstemming met de bepalingen van het cultuurpact bepaald dat de Koning de verenigingen erkent op basis van de normen die door de Cultuurrad worden vastgelegd. In de logica van wat hoger werd gezegd, wordt de commissie voor zendgemachtigde verenigingen in paragraaf 2 vervangen door een gastprogrammaraad die bestaat uit afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen. **De** Koning zal de wijze waarop deze raad zijn bevoegdheid uitoefent nader bepalen.

Op vraag van een lid waarom thans **een** onderscheid wordt gemaakt tussen radio en televisie, bevestigen de indieners van het amendement dat het probleem van de opiniëring voornamelijk gesteld wordt op **de TV**. Op de radio geeft het huidige systeem voldoening en bestaat er geen vraag tot wijziging.

De heer Grootjans diende een amendement in (Stuk 14-6 III) waarbij het opschrift van Afdeling I, Hoofdstuk 5 gewijzigd wordt. Dit lid meent dat het huidige systeem in de radio evenmin voldoening schenkt.

De heer Van Geyt diende een hoofdamendement in (Stuk 14-5) strekkend tot schrapping van de artikelen 26 tot 34. Hij benadrukt nogmaals het belang van een pluriforme zender die toelaat dat alle strekkingen aan bod komen.

Een lid is fundamenteel gekant tegen de voorgestelde amendementen. Volgens hem moeten echte zendgemachtigde verenigingen worden ingevoerd omdat echte **objectiviteit** in radio en televisie onmogelijk is. Immers, reeds bij de keuze van het verstrekte nieuws ontstaat er een probleem. Een nog groter probleem is dat van de juistheid en volledigheid van het nieuws. Soms moet men interviews of standpunten resumeren ; het gebeurt vaak dat standpunten verkeerd worden begrepen of weergegeven of zodanig moeten worden samengebond dat zij een onjuist beeld van de werkelijkheid geven. Dit lid meent dat zendgemachtigde verenigingen vanuit een bepaalde gezichtshoek aan duiding en opiniëring kunnen doen.

Een lid repliceert dat objectiviteit weliswaar moeilijk, maar toch realiseerbaar is en in elk geval als streefdoel moet gehandhaafd blijven. Veel hangt hierbij af van de deontologische instelling van de nieuwsverstrekkers. Het probleem van de „**keuze**” of selectie van het nieuws is reëel, doch als men het standpunt van de vorige **spreker** logisch doortrekt, is zelfs het gewoon nieuwslezen, zoals dit door de NOS in Nederland geschiedt, te verwerpen. Deze stelling zou leiden tot een volledige opsplitsing van alle nieuwsverstrekking in zuilen of zendgemachtigde verenigingen.

Een lid herhaalt dat volgens hem de strikte objectiviteit niet haalbaar is. Daarenboven eist een nieuwe generatie journalisten in de BRT voor zich het recht op om niet alleen aan duiding doch ook aan opiniëring te doen. Hij citeert daarbij het getuigenis van een hooggeplaatst personeelslid van het Instituut zelf.

Naar aanleiding van deze discussie herhalen de indieners van de amendementen, hierbij bijgetreden door de meerderheid van de commissie, dat zowel de nieuwslezing als de duiding behoren tot de opdracht en de bevoegdheid van de nieuwsdienst ; opiniëring, en de daartoe noodzakelijke duiding, behoren tot de specifieke taak van de **gast**-programma's.

Een lid meent dat de BRT een brede waaier van opinies en standpunten dient weer te geven. Wanneer men zulks betitelt als „**opiniëring**” dan houden de argumenten van de voorgaande sprekers geen steek.

De Minister meent dat hierover geen misverstand mag bestaan. Het naast elkaar geven van verschillende standpunten is geen opiniëring maar wel duiding. Eigenlijke opiniëring is alleen toegelaten via de uitzendingen door derden.

In verband met paragraaf 1 wordt nog verduidelijkt dat de bevoegdheid tot de erkenning van de verenigingen of

stichtingen ook de bevoegdheid tot intrekken van de erkenning behelst. Ook wordt als tekstverbetering het woord „**Ministerraad**” vervangen door de woorden „de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest”.

Een lid meent dat de term „**uitsluitend**” die gebruikt wordt in de tweede alinea van paragraaf 1, impliceert dat nieuwe verenigingen ad hoc zullen moeten worden opgericht en dan is de termijn van 30 dagen wel erg krap.

De auteurs van het amendement verduidelijken dat de term „uitsluitend” met opzet in de tekst werd geschreven. De bronnen van inkomsten van deze verenigingen zijn immers duidelijk omschreven. De bedoeling van de **indieners** is inderdaad dat de erkende verenigingen geen ander doel zouden hebben dan de uitzending van de nader omschreven programma's.

In verband met de inhoud van het begrip „**opiniëring**” meent de commissie geen nadere voorbeelden te moeten verstrekken. Een lid vreest evenwel dat er toch nog een zekere vorm van betutteling kan ontstaan via de voorgestelde gastprogrammaraad.

Een lid antwoordt echter dat de verenigingen zelf lid zijn van deze gastprogrammaraad en dat het bovendien alleen kan gaan over de problemen die rijzen in verband met de opdracht van de verenigingen en stichtingen.

Het amendement van de heer Van Geyt (Stuk 14-5) in hoofddorde, wordt door de eenparige commissie verworpen.

Het amendement van de heer Grootjans strekkende tot wijziging van de titel (Stuk 14-6 III) **wordt** verworpen met 1 stem voor en 12 neen.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt goedgekeurd met 12 stemmen voor en 1 tegen.

Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6 A) vervalt door de aanvaarding van het vorig amendement en de verwerping van het voorgaande amendement Grootjans.

Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6 B) wordt verworpen met 12 stemmen tegen en 1 voor.

Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6 C) wordt verworpen met 12 stemmen tegen en 1 voor.

Het ganse artikel wordt aangenomen met 12 stemmen voor en 1 tegen.

Art. 27 (nieuw artikel 25)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van dit artikel (Stuk 14-2). Volgens het voorstel van de **indieners** gebeurt de erkenning van de verenigingen en stichtingen door de Koning. Een nieuwe paragraaf 3 wordt ingelast, waarbij aan één vereniging voor elke beroepsorganisatie die in de Gewestelijke Economische Raad voor Vaanderen vertegenwoordigd is, TV-zendtijd wordt verleend. Het is logisch dat ook de respresentatieve beroepsverenigingen in de televisie aan bod komen. Paragraaf 5 wordt aangepast om de tekst conform te maken met het bepaalde in artikel 18 van de cultuurpactwet.

Dezelfde auteurs dienden een amendement tot tekstverbetering in waarbij in de tekst van paragraaf 5 vierde regel na het woord „verenigingen” het woord „of” moet worden gelezen in plaats van het woord „en” (Stuk 14-2 errata).

De heer Grootjans diende amendementen in (Stuk 14-6) die het logisch gevolg waren van zijn amendementen bij

artikel 26. Vermits deze laatste niet door de commissie werden weerhouden, trekt de indiener zijn amendementen bij het huidige artikel in.

Een lid stelt de vraag waarom de termijn voor het verzoek tot erkenning, voorzien in paragraaf 4, zo kort wordt gehouden. Een ander lid stelt voor de termijn te verlengen tot 60 dagen zodat geen rem in het stelsel wordt ingebouwd. Meerdere leden menen echter dat deze termijn moet worden gezien in het raam van een algemeen tijdschema voor de tenuitvoerlegging van dit decreet. Het spreekt vanzelf dat er een ruime tijdsspanne zal verlopen tussen de goedkeuring van het decreet en het publiceren van de oproep in het Staatsblad. Van deze gelegenheid zal de Minister die de BRT onder zijn bevoegdheid heeft, moeten gebruik maken om overleg te plegen met alle betrokken kringen en op deze wijze de verzoeken tot erkenning voor te bereiden. Op vraag van een lid bevestigt de Minister dat zulks inderdaad in de bedoeling ligt.

Een lid laat overigens opmerken dat er na elke wetgevende verkiezing een nieuwe oproep moet geschieden. Hetzelfde lid drukt als zijn mening uit dat wanneer zich een wijziging voordoet in de situatie die aan de grondslag ligt van de paragrafen 2 en 3, er een nieuwe oproep dient te geschieden.

Voor wat betreft de beroepsorganisaties voorzien bij paragraaf 3, wenst de decreetgever zich te inspireren aan de samenstelling van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, zoals die voorzien is in de wet van 15 juli 1970, artikel 11, 3° en 4° : „3° 15 leden voorgedragen door de representatieve organisaties van de nijverheid, de grote niet-industriële bedrijven, de middenstand en de landbouw, 4° 15 leden voorgedragen door de representatieve werknemersorganisaties.” Bij deze verwijzing naar de samenstelling van de GERV gaat het natuurlijk niet over het aantal doch wel over het principe van de pariteit en over de aard van de vertegenwoordiging.

Op verzoek van de commissieleden deelt de Minister mee dat de bedoelde categorieën van de GERV op dit ogenblik de volgende verenigingen behelzen : enerzijds het Nationaal Christelijk Middenstandsverbond, de Christelijke Middenstands- en Burgersvrouwen, de Interprovinciale der Unie van de Middenstand van de Vlaamse Gewesten, de Belgische Boerenbond en het Vlaams Economisch Verbond en anderzijds het Algemeen Christelijk Vakverbond, het Algemeen Belgisch Vakverbond en de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België.

Een lid wenst nog te weten wat er zal gebeuren als er een grote verschuiving der verhoudingen plaatsgrijpt ingevolge bv. een wetgevende verkiezing. De commissie laat er geen twijfel over bestaan dat de zendtijd moet worden herverdeeld zoals gestipuleerd in artikel 28 paragraaf 4 (nieuw artikel 26).

Een lid vraagt wat precies wordt bedoeld met „twee levensbeschouwelijke verenigingen of stichtingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen”. Een lid, hierin bijgetreden door de commissie, verklaart dat dit in Vlaanderen zonder twijfel respectievelijk de katholieke en de vrijzinnige strekking zijn.

Een ander lid wil weten of het uitzenden van godsdienstige plechtigheden ook onder de verdeling van de zendtijd voorzien in Hoofdstuk V valt.

De indieners van het amendement verduidelijken dat twee soorten uitzendingen moeten worden onderscheiden :

enerzijds de uitzendingen verzorgd door derden, anderzijds de uitzendingen van het Instituut die gebeurlijk godsdienstige plechtigheden van de katholieke, protestantse of israëlitische gemeenschappen bevatten.

Een lid legt namens zijn fractie een verklaring af in verband met de uitzending van kerkelijke of liturgische plechtigheden. Deze fractie oordeelt dat op dit stuk iedereen aan zijn trekken moet kunnen komen. De vrijheid van de enen mag niet de verplichting van de anderen worden. Daarom is het wenselijk dat er tijdens de uitzending van kerkelijke plechtigheden op het andere net van de BRT een alternatief programma wordt geboden, (niet noodzakelijk een programma van een andere religie) zodat de kijkers die op dat ogenblik op de BRT willen afstemmen, de vrijheid van keuze hebben om „een” ander programma te bekijken. De modaliteiten van een dergelijke regeling zullen natuurlijk door de Raad van Beheer van het Instituut kunnen worden uitgewerkt.

Een lid voegt eraan toe dat het uitzenden van een alternatief programma op het tweede net misschien een goede zaak is voor het Instituut : dit zal voorkomen dat een aantal kijkers afstemmen op buitenlandse zenders.

Een ander lid laat nochtans opmerken dat men in deze aangelegenheid ook rekening moet houden met de buitengewone tijdstippen op **dewelke** zulke uitzendingen van kerkelijke plechtigheden gewoonlijk plaatshebben. Dit zijn tijdstippen waarop normaal zeer weinig mensen TV kijken, zodat ook de keuzevrijheid minimaal wordt beperkt.

Op vraag van een lid wordt uitdrukkelijk gepreciseerd dat de hogervermelde uitzendingen van kerkelijke plechtigheden niet vallen onder de bepalingen betreffende de uitzendingen door derden : zij vallen onder de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de BRT. Uit de toelichting van de Minister blijkt dat desbetreffende geen algemene **rege-**ling in het Instituut bestaat.

Wat betreft deze materie verstrekt de Minister, op vraag van verschillende leden, de volgende **toelichting** : er werden in 1978 door de BRT 29 katholieke plechtigheden (eucharistievieringen) uitgezonden, 3 protestantse, en 2 israëlitische.

De **duurtijd** van deze uitzendingen bedroeg ongeveer 60 minuten per plechtigheid. Voor de islamitische eredienst en voor de vrijzinnige ideologie werden geen dergelijke uitzendingen genoteerd.

Een lid wenst te weten wat in paragraaf 5 bedoeld wordt met de term „politieke fractie”. De auteurs van het amendement verwijzen naar hetgeen desbetreffend vermeld is in het reglement van orde van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap (artikel 7, 2°).

Alvorens tot de stemming wordt overgegaan geeft de Minister nogmaals de verzekering dat de in de paragrafen 1, 2 en 3 bedoelde verenigingen en stichtingen die gekend zijn, zullen worden gepolst en geïnformeerd, zodat de in paragraaf 4 voorziene termijn van 30 dagen niet te kort zal blijken.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt goedgekeurd met 13 stemmen voor en 2 tegen. Het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-8-A) wordt verworpen door 15 leden tegen 2. De subamendementen voorgesteld door de heer Van Geyt (Stuk 14-5) worden eveneens met 15 stemmen tegen en 2 voor

verworpen. De heer Grootjans trok zijn overige subamendementen (Stuk 14-6-B en C) in.

Op de vijfde regel van paragraaf 5 wordt het woord „en” vervangen door het woord „of”.

Het aldus geamendeerd artikel wordt door de commissie goedgekeurd met 13 stemmen voor en 2 tegen.

Art. 28 (nieuw artikel 27)

Op voorstel van een lid zullen de artikels 28 en 29 onderling van plaats worden verwisseld : het huidig artikel 29 behandelt immers de erkenningsvoorwaarden voor de verenigingen en stichtingen. Het past dus logischerwijze na het artikel 27. Deze vernummering zal achteraf geschieden, ten einde geen verwarring te verwekken bij de bespreking en in het verslag.

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van de oorspronkelijke tekst en ertoe strekkend de zendtijd voor TV-uitzendingen door derden te bepalen. In paragraaf 1 wordt de maximumzendtijd op 50 % van de zendtijd van de TV-nieuwsuitzendingen vastgesteld, de zendtijd voor sportuitzendingen vanzelfsprekend niet inbegrepen. Voor het bepalen van de werkelijke zendtijd is een soepeler regeling nodig. Deze moet immers worden bepaald in functie van de reële behoeften. Ook wordt een paragraaf 3 toegevoegd die het percentage van de zendtijd en de verdeling ervan voor de verenigingen van beroepsbelangen bepaalt. Voor paragraaf 4 lijkt het toepassen van een gemildere proportionaliteit een geschikte formule. Om een efficiënte werking mogelijk te maken dient elke vereniging over een basispakket van zendtijd te beschikken. Boven deze minimumdrempel dient de proportionaliteit te spelen.

Het lijkt de indieners van het amendement ook nuttig een paragraaf 8 met betrekking tot de verkiezingsperiode in te lassen.

Betreffende paragraaf 1 wenst een lid meer uitleg te bekomen over de zendtijd van de uitzendingen van derden, dwz. 50 % van de BRT-TV-nieuwsdienst. Zijn hier benevens het journaal b.v. ook de uitzendingen „Panorama”, „Confrontatie”, „Ieder zijn waarheid” en „Terloops” inbegrepen ? Het antwoord van de auteurs van het amendement luidt bevestigend. De toevallige reportages n.a.v. speciale gebeurtenissen komen evenwel niet in aanmerking voor de berekening van de zendtijd. Als criteria voor het vaststellen van hetgeen al dan niet tot de zendtijd van de BRT-TV-nieuwsdienst behoort kunnen worden gehanteerd zowel de titel van een programma als de verzorging ervan door de nieuwsdienst en/of door de redacteurs van de nieuwsdienst.

Een lid stelt vast dat de voogdijminister in feite het volume van de zendtijd zal bepalen. Dit is onaanvaardbaar voor wie niet tot de regeringsmeerderheid behoort. De inspraak van de gastprogrammaraad moet hier worden voorzien : men moet de mening van de betrokkenen inwinnen.

Een ander lid wenst te voorkomen dat men tot tegenstrijdige adviezen zou komen. Spreker verwijst eveneens naar de bepalingen van artikel 24 (nieuw) paragraaf 2, die voldoende waarborgen bieden.

De heer Grootjans dient echter een subamendement in op het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-8). Hierin voorziet hij bij paragraaf 1 het met redenen omkleed advies zowel van de Raad van Beheer van het Instituut als van de gastprogrammaraad.

De Minister stelt voor voor de bepaling van de globale zendtijd te verwijzen naar de zendtijd van de **BRT-TV**-nieuwsdienst gedurende het voorlaatste jaar en niet gedurende het laatste jaar. Op het ogenblik dat over de zendtijd zal moeten worden beslist zullen de gegevens betreffende de concrete zendtijd van het vorig jaar nog niet gekend zijn.

Bij paragraaf 7 stelt de heer Grootjans voor de woorden „na raadpleging” te vervangen door de woorden „op voorstel” : deze formulering is dwingender voor de Raad van Beheer.

Meerdere leden kanten zich echter tegen deze zienswijze. Het zendschema vormt een geheel, dat moet worden vastgelegd door één enkele overheid die over alle elementen van het probleem beschikt. De Raad van Beheer is hier toe het aangewezen orgaan ; de vastlegging kan niet worden overgelaten aan de gastprogrammaraad noch zelfs aan de Koning.

In verband met paragraaf 8 vraagt een lid of ook syndicale verkiezingen hier worden beoogd. De **duurtijd** van de vakbondsverkiezingen is inderdaad van die aard dat het opschorten van de uitzendingen door derden tijdens die procedure te grote leemten zou veroorzaken in het **pro**grammaschema. Een ander lid vraagt of ook de gemeenteraadsverkiezingen niet in deze paragraaf moeten worden voorzien. Als gevolg van deze bemerkingen dienen de heren Piot en Temmerman een amendement in (Stuk 14-8) dat ertoe strekt zowel de gemeenteraadsverkiezingen als de wetgevende en Europese verkiezingen in de beschikkingen van deze paragraaf op te nemen.

Een lid vraagt of de uitzendingen die normaal zouden voorkomen tijdens de periode van schorsing (paragraaf 8) later kunnen ingehaald worden. De commissie is van oordeel dat na verloop van de schorsingsperiode tot een herindeling van de nog uit te zenden programma's over de nog beschikbare tijd dient te worden overgegaan ; de door deze paragraaf getroffen verenigingen mogen niet worden benadeeld.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) bij paragraaf 1 wordt met 15 stemmen tegen 2 goedgekeurd. Het subamendement van de heren Piot en Temmerman (Stuk 4-18) wordt eveneens met 15 stemmen tegen 2 goedgekeurd. Het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-8) wordt verworpen met 15 stemmen tegen 2.

De paragrafen 2, 3, 4, 5 en 6 van het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck worden goedgekeurd met 15 stemmen tegen 2.

Paragraaf 7 van het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt eveneens met 15 stemmen tegen 2 goedgekeurd. Het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6) wordt verworpen met 15 stemmen tegen 2.

De heren Swaelen en Van Elewyck trekken paragraaf 8 van hun amendement in. Het subamendement van de heer Piot (Stuk 14-8) met een nieuwe lezing voor § 8, wordt eenparig goedgekeurd.

Het aldus geamendeerd artikel wordt met 15 stemmen tegen 2 goedgekeurd.

Art. 29 (nieuw artikel 26)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van de oorspronke-

lijke tekst van dit artikel. Zij dienden overigens een subamendement op hun eigen amendement in (Stuk 14-7-111) waarbij een nadere precisering wordt aangebracht betreffende het verbod dat aan de bedoelde verenigingen of stichtingen wordt opgelegd om andere publicaties uit te geven en te verkopen dan het programmaoverzicht der uitzendingen, evenals hun eigen uitzendingen voor zover zij daartoe de productierechten bezitten.

Een lid wil weten wat juist wordt bedoeld met „publicaties”. Zijn dit gewoon de programma's of ook de artikelen rond de programma's ? Een lid “antwoordt dat het verbod tot publicatie samenhangt met het bezit van het „copyright”. Het kan niet de bedoeling zijn dat de verenigingen uitgaven publiceren in het genre van **medianieuwsperiodes**. Een ander lid beaamt zulks : met deze tekst heeft men willen vermijden dat deze verenigingen commercieel getinte periodieken zouden uitgeven. Meerdere leden beaamen dat hoofdzakelijk het commercieel aspect van de publicatie als criterium moet worden gehanteerd. De bedoeling is duidelijk de publicatie van zgn. radio- of TV-bladen door de erkende verenigingen of stichtingen te verhinderen. Toch mogen deze derden in hun publicaties verwijzen naar BRT-uitzendingen die zij waardevol vinden voor hun publiek. Het is niet de bedoeling, onmogelijk te maken dat de verenigingen of stichtingen de programmaoverzichten van hun eigen uitzendingen zouden commentariëren of illustreren, zolang er klaarblijkelijk geen commerciële bedoeling mee gemoeid is.

Een lid meent dat de verenigingen toch alle programma's mogen publiceren, vermits iedereen dat mag. Talrijke publicitaire weekbladen geven overigens de programmaoverzichten van de TV-uitzendingen.

Het subamendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-7) brengt klaarheid in deze aangelegenheid. Het wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het laat dergelijke verenigingen toe verheldering, commentaar en informatie te verstrekken bij haar eigen programma's.

Het aldus gesubamendeerde en geamendeerde artikel (nieuw artikel 26) wordt unaniem door de commissie goedgekeurd.

Art. 30 (nieuw artikel 28)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van het artikel. De auteurs verantwoorden hun amendement met het argument dat het oorspronkelijk ingeschreven systeem van onverenigbaarheden zou kunnen meebrengen dat interessante personen geen inbreng kunnen doen in de werking van de verenigingen. Omdat aan die verenigingen alle kans moet worden gegeven, dient het hun ook mogelijk te zijn BRT-medewerkers aan te trekken. De beperking opgelegd in de laatste zinsnede van het amendement is voor de geloofwaardigheid, voor het imago van de BRT-uitzendingen echter noodzakelijk.

Een lid vraagt of een zelfde beperking niet aan het personeel van de radio dient opgelegd te worden. De auteurs van het amendement laten echter opmerken dat de mogelijkheid van detachering bestaat voor alle personeelsleden van het Instituut, doch dat het verbod van aanwezigheid of vermelding op het televisiescherm toepasselijk is ook op alle personeelsleden die gedetacheerd worden.

Enkele leden staan weigerig tegenover een mogelijke detachering van bepaalde personeelsleden (inzonderheid

journalisten en producers). Andere leden leggen de nadruk op het feit dat de Raad van Beheer van het Instituut een reglement over deze detachering zal dienen op te stellen : de geloofwaardigheid van het Instituut moet hierbij worden in het oog gehouden.

Uit de bespreking van het amendement blijkt dat de commissie wenst te voorkomen dat er in hoofde van het kijkend publiek enige verwarring zou ontstaan wegens de notoriëteit van bepaalde personen die geregeld of zelfs sporadisch op het TV-scherf verschijnen. Ook **op** dit stuk dient er een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen de eigen BRT-uitzendingen en de uitzendingen die worden verzorgd door derden. Wanneer een bepaald persoon door zijn TV-optredens (**bv.** als journalist of als **aankondiger**) normaal wordt geïdentificeerd met de eigenlijke BRT-uitzendingen, dan mag hij of zij niet optreden in een uitzending door derden. Zulks zou immers aanleiding geven tot verwarring tussen de twee soorten uitzendingen. Dezelfde onverenigbaarheid moet uiteraard ook gelden gedurende een bepaalde periode nadat een persoon zijn of haar optreden op het TV-scherf **beëindigd** heeft. Het zou immers niet opgaan dat b.v. een bekend **TV-commentator** onmiddellijk na het beëindigen van zijn dienstcontract terug op het TV-scherf zou opduiken, ditmaal echter in dienst van een vereniging of stichting die uitzendingen door derden verzorgt. Dezelfde onverenigbaarheid geldt natuurlijk ook in omgekeerde richting, d.w.z. bij overgang vanuit een dergelijke vereniging of stichting naar het Instituut.

De heer Grootjans diende een subamendement in (Stuk 14-3) waarin hij preciseert dat een detachering slechts kan geschieden op verzoek van de vereniging of stichting zelf. Hoewel enkele leden laten opmerken dat zulks vanzelfsprekend is, wordt het subamendement door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus gesubamendeerd amendement van de heren Swaalen en Van Elewyck wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Ook het aldus geamendeerde artikel (nieuw artikel **28**) wordt door de eenparige commissie aangenomen.

Art. 31 (nieuw artikel 29)

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van dit artikel. Het betreft de toelagen en andere technische hulpverlening ten gerieve van de uitzendingen door derden. De auteurs van het amendement verduidelijken nogmaals dat voor de in paragraaf 1 bedoelde **programma-** en personeelskosten van de TV-nieuwsdienst, deze bestemd voor de sportuitzendingen uiteraard niet worden meegerekend.

Bij de bespreking van paragraaf 1 ontstaat een discussie over de invloed die deze beschikking zal hebben op het vaststellen van de jaarlijkse BRT-kredieten. Sommige leden vrezen dat de werkingsmogelijkheden van de BRT zullen beknot worden door het feit dat bepaalde bedragen in het vervolg zullen moeten worden afgehouden ten gerieve van de uitzendingen door derden. Andere leden menen integendeel dat de financiering van de uitzendingen door derden gecompromitteerd wordt door het feit dat zij ingelijfd wordt in het geheel van de BRT-dotatie. Tijdens de bespreking laten de Minister en meerdere leden opmerken dat de financiering van de verenigingen en stichtingen bepaald wordt aan de hand van objectieve criteria en mede in functie van de kosten van de BRT zelf. Zij laten eveneens opmerken dat

het BRT-krediet jaarlijks door de Cultuurraad wordt gestemd en dat de Cultuurraad billijkerwijze zal moeten rekening houden met het feit dat er thans, meer dan in het verleden, een bedrag voor de verenigingen en stichtingen die **uitzendingen door** derden verzorgen, zal moeten worden voorzien. Gebeurlijk zal het globaal BRT-krediet in functie hiervan dienen aangepast te worden. Anderzijds wordt ook opgemerkt dat er reeds thans bepaalde toelagen voor **gast**-programma's worden voorzien, zodat de financiering van de uitzendingen door derden geen volledig nieuwe, last voor de begroting betekent.

De commissie uit de wens dat zowel in de voorstelling van de begroting als in de BRT-boekhouding duidelijk het onderscheid tussen de eigenlijke BRT-kosten en de financiering van de uitzendingen door derden zou blijken.

Op verzoek van de Minister wordt in paragraaf 1 tweede regel het woord „dotatie” vervangen door het woord „krediet” en op de derde regel het woord „vorig” door het woord „voorlaatste”. Op het ogenblik dat de bedragen dienen te worden vastgesteld, zijn de cijfers van vorig jaar immers nog niet juist gekend. B.v. wanneer einde 1980 de BRT-kredieten voor 1981 dienen vastgesteld te worden, zijn de kosten van het jaar 1980 (vorig jaar) nog niet gekend. Men zal zich dus moeten baseren op de cijfers van het jaar 1979. In dit geval zal men echter rekening moeten houden met de aanpassing van het bekomen bedrag aan de index van het lopend jaar. De regering dient met dit doel een subamendement in (Stuk 14-8).

Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6 A) wordt door de auteur ingetrokken wegens het niet weerhouden van zijn analoge amendementen bij de vorige artikels.

De heer Grootjans diende een amendement in ertoe strekkend aan paragraaf 5 van dit artikel de volgende tekst toe te voegen : „en met de opbrengst van de verkoop van publicaties voorzien in artikel 28 paragraaf 2 (nieuw artikel 26/2), van eigen klank- en beeldopnamen en van de verhuring ervan” (Stuk 14-6 B).

Na overleg met de andere commissieleden stelt de heer Grootjans voor de woorden „en van de verhuring ervan” te schrappen, vermits deze bepaling bij meerdere commissieleden het vermoeden van commerciële activiteiten doet rijzen.

De verbeterde paragraaf 1 van het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het subamendement van de regering bij paragraaf 1 (Stuk 14-8) wordt door de commissie eenparig aangenomen.

De aldus aangevulde paragraaf 1 wordt door de commissie eenparig goedgekeurd.

De paragrafen 2, 3 en 4 van het amendement Swaelen - Van Elewyck worden eenparig goedgekeurd.

Paragraaf 5 wordt met 15 stemmen bij 2 onthoudingen goedgekeurd. Het amendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6 B) zoals hoger vermeld verbeterd, wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

De paragrafen 6 en 7 worden, onder voorbehoud van hernummering der in deze paragrafen vermelde artikelen, door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus verbeterde en geamendeerde artikel (nieuw artikel 29) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 32 (nieuw artikel 30) *

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in (Stuk 14-2) ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van dit artikel. Ter verantwoording van dit amendement delen zij mee dat **zij** de wijze waarop eventuele betwistingen worden geregeld, in het decreet zelf wensen te beschrijven.

Een lid hecht het grootste belang aan dit artikel omdat het bepaalt wie tenslotte het toezicht uitoefent op de uitzendingen door derden. Dit amendement vertrouwt in feite het toezicht toe aan de administrateur-generaal en in tweede orde aan de Raad van Beheer. Dit is een wezenlijk onderscheid met de tekst van het regeringsontwerp. Kunnen deze beide instanties een soort censuur uitoefenen op de inhoud van de uitzendingen ?

De indieners van het ontwerp zijn inderdaad van mening dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor al hetgeen door de BRT wordt uitgezonden, bij het Instituut moet berusten. De bedoeling van het amendement bij paragraaf 2 is een correcte procedure te voorzien waarbij enerzijds de afgevaardigden van de gastprogramma's rechtstreeks worden betrokken en waarbij anderzijds de laatste verantwoordelijkheid bij de Raad van Beheer berust. In de praktijk zijn de betwistingen niet erg talrijk en zullen zij vaak reeds worden beslecht op het niveau van de betrokken dienstchef of tijdens het overleg tussen de **administrateur-generaal** en de afgevaardigden van de gastprogrammaraad. Wel is het zo dat ingeval van voortdurende betwisting, de betwiste uitzending tot de definitieve beslissing van de Raad van Beheer moet worden opgeschort. Het lijkt immers niet billijk de feitelijke definitieve beslissing over het al dan niet uitzenden toe te vertrouwen aan elk der erkende verenigingen of stichtingen : deze beschikken niet zoals de Raad van Beheer over het geheel der elementen van appreciatie noch over de verantwoordelijkheid voor het totaal beleid.

Een lid meent dat door de voorgestelde procedure in feite alle rechtstreekse uitzendingen voor derden zullen verhinderd worden ; hoe kunnen deze verenigingen dan nog op de actualiteit inspelen zoals wordt gewenst ?

De indieners van het amendement betwisten dat rechtstreekse uitzendingen onmogelijk worden gemaakt door de voorgestelde procedure. Zoals thans ook het geval is kunnen **op** dit stuk regelingen worden getroffen met de verantwoordelijken van het Instituut.

Tijdens de uitvoerige bespreking van deze paragraaf ontstaat een consensus om het recht van toezicht van de Raad van Beheer niet uit te breiden tot een soort algemene **opportuiniteitsvoogdij** vanwege het Instituut over de verenigingen en stichtingen. De commissie meent dat de Raad van Beheer eerder moet waken over de conformiteit van de uitzendingen door derden met de opdracht van deze verenigingen en met de wettelijke beschikkingen die op radio en TV-uitzendingen van toepassing zijn.

* Vanaf art. 32 tot en met art. 35 slaan de gevoerde besprekingen inhoudelijk niet meer op de inhoud van de artikelen van het oorspronkelijke ontwerp. Voor de besprekingen werd de inhoud en dus ook het nummer van de amendementen van de heren F. Swaelen en J. Van Elewyck (Stuk 14-2) genomen.

Ten einde dit inzicht te concretiseren dienen de heren Swaalen en Van Elewyck een amendement in (Stuk 14-2). Het eerste lid van paragraaf 2 wordt vervangen door de woorden : „De Raad van Beheer waakt er over dat de uitzendingen door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op de radio- en televisieuitzendingen van toepassing zijn”.

In verband met de term „wettelijke beschikkingen” wordt er op gewezen dat dit een generieke term is en dat uiteraard ook de decretale beschikkingen worden bedoeld.

Vermits de bepalingen van artikel 25 paragraaf 2 (nieuw artikel 23) ook van toepassing zijn op de uitzendingen door derden vraagt een lid zich af of „beledigingen van andermans overtuigingen” niet te eng zou kunnen worden geïnterpreteerd. Een ander lid repliceert met te stellen dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen het bestrijden of betwisten van andermans opvatting enerzijds en de belediging van andermans opvatting anderzijds. Dit lid meent overigens dat er ter zake een zeer uitgebreide jurisprudentie bestaat.

Op vraag van een lid waarom in paragraaf 2 eerste lid nu plots van de radio-uitzendingen wordt gesproken, preciseren de auteurs van het amendement dat het hier gaat om de wettelijke beschikkingen die ter zake gelden doch dat de uitzendingen die hier worden bedoeld wel degelijk de TV-uitzendingen door derden zijn. Een lid vraagt wie de afgevaardigden van de gastprogramma's, bedoeld in paragraaf 2, alinea 2, zal aanduiden. Het antwoord is dat deze aanduiding door de gastprogrammaraad zelf moet geschieden.

Het amendement van de heren Swaalen en Van Elewyck (Stuk 14-2) wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Het subamendement van de heer Grootjans (Stuk 14-6) strekkend tot weglating van paragraaf 2 van dit artikel, wordt door de commissie verworpen met 11 tegen 3 stemmen.

Het subamendement van de heren Swaalen en Van Elewyck (Stuk 14-8) op hun eigen amendement wordt aangenomen met 12 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel (nieuw artikel 30) wordt door de commissie aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Art. 33 * (nieuw artikel 31)

De heren Swaalen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp (Stuk 14-2). Dit amendement veronderstelt de volledige schrapping van het oorspronkelijk artikel 33. Dit artikel past immers niet in het geheel van de amendementen die werden ingediend bij het hoofdstuk V.

De indieners van het amendement wijzen er op dat in verkiezingsperioden sedert jaren in de televisie door de BRT zendtijd toegewezen wordt aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke fracties. Het is logisch dat deze mogelijkheid behouden blijft ; zij moet echter bij decreet worden voorzien, vermits in een vorig artikel werd bepaald dat de zendtijd door derden tijdens de verkiezingscampagne opgeschort wordt.

Een lid wijst op het feit dat de tekst van het amendement ruimer is **opgevat** dan de verantwoording door de indieners ervan laat vermoeden.

* Cf. voetnoot, zie artikel 32.

De indieners antwoorden dat de formule inderdaad met opzet algemener werd gehouden, ten einde haar niet te beperken tot de verkiezingsperioden. In buitengewone omstandigheden moet het wettelijk mogelijk zijn dat het Instituut eveneens dergelijke zendtijd toekent.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck wordt door de eenparige commissie aangenomen. Het aldus gewijzigd artikel (nieuw artikel 31) wordt eveneens door de eenparige commissie aangenomen.

Art. 34 * (nieuw artikel 32)

De heren Swaelen en Van Elewyck dienden een amendement in ter vervanging van het oorspronkelijk artikel, dat naar hun mening vervalt. De indieners van het amendement gaan uit van de vaststelling dat de regeling in verband met gastprogramma's op de radio in de loop der jaren op een pragmatische wijze tot stand is gekomen. Het in voege zijnde systeem is voldoende **soepel** om steeds de aanpassing aan de behoeften mogelijk te maken. Het leek derhalve niet-opportuun het huidige schema te wijzigingen zoals dit voor de televisie wel het geval is. De indieners wijzen er overigens op dat het amendement in grote trekken het huidige stelsel van de wet van 1960 overneemt.

Een lid verklaart dat de formulering van dit artikel volgens hem te algemeen is. Voor de televisie werd alles in detail geregeld en voor de radio heeft men slechts één artikel over. Daarenboven is de Raad van Beheer hier praktisch oppermachtig : het gaat in feite om een volmacht. Theoretisch is het zelfs mogelijk dat met de voorgestelde tekst het stelsel van de zogenaamde zendgemachtigde verenigingen wordt overgenomen bij de radio, zonder dat de decreetgever nog bij de zaak wordt betrokken.

Een lid wijst er op dat het hier **geenzins** om een volmacht gaat : de Koning bepaalt immers de regels volgens hetwelke het instituut deze uitzendingen door derden kan laten verzorgen. Daarenboven is de Raad van Beheer toch de emanatie van de politieke samenstelling van de **Cultuurraad**.

Een lid wijst op de onduidelijke formulering van paragraaf 1. Als gevolg van een gedachtenwisseling hierover trekken de heren Swaelen en Van Elewyck hun amendement bij paragraaf 1 in en dient de heer Temmerman een amendement **in** ter vervanging hiervan (Stuk 14-8).

Een lid breekt een lans opdat het personeel van radio en televisie aan dezelfde regelen zouden worden onderworpen. De beperkingen die men de medewerkers van de televisie oplegt, moeten ook voor deze van de radio gelden. De eenparige commissie is het met deze zienswijze eens en beslist dat zulks in het verslag zal worden vermeld. De wens wordt bijgevolg geuit dat in uitvoering van paragraaf 1 van dit artikel een dergelijke regeling zal worden uitgewerkt.

Het amendement van de heer Temmerman (Stuk 14-8) wordt goedgekeurd met 13 stemmen voor en 2 onthoudingen.

Het amendement van de heren Swaelen en Van Elewyck op de paragrafen 2, 3 en 4 wordt door de commissie aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

* Cf. voetnoot, zie artikel 32.

Het aldus geamendeerd en gesubamendeerd artikel 34 (nieuw artikel 32) wordt door de commissie aangenomen met 12 stemmen tegen 2.

Art. 35 * (nieuw artikel 33)

Onder dit nummer werd door de heren Swaelen en Van Elewyck een amendement ingediend (Stuk 14-2) ertoe strekkend de datum van **inwerkingstreding** van het decreet te wijzigen. De commissie meent echter dat dit probleem beter bij het hoofdstuk VI van de overgangsbepalingen wordt geregeld.

Hoofdstuk V wordt vervolgens in zijn geheel — met de aldus gewijzigde artikelen — ter vervanging van het oorspronkelijk hoofdstuk V van het ontwerp goedgekeurd met 11 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Art. 36 (nieuw artikel 33)

De tekst van het ontwerp wordt zonder opmerkingen door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 37 (nieuw artikel 34)

Ook dit artikel wordt zonder bemerkingen door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 38 (nieuw artikel 35)

Hierop wordt door de Regering een amendement ingediend ertoe strekkend het ganse artikel te vervangen door een nieuwe tekst (zie Stuk 14-8). De Minister verantwoordt dit amendement als volgt : in artikel 38 werd artikel 23 van. de wet van 18 mei 1960 (verwijzing naar de wet van 16 april 1954) niet opheffen. Ook het **gedeelte** van artikel 28, paragraaf 3, dat het verbod op publicaties voorzag (nieuw artikel 26) (andere dan programma's der uitzendingen), werd opgeheven. Deze artikelen zijn nochtans vervangen door artikel 20 en 39, respectievelijk door artikel 4 van dit ontwerp.

Het decreet van 9 april 1973 houdende de aanduiding van leden van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie is vervat in de artikelen 7 tot en met 12 van dit ontwerp.

Artikel 6 van het decreet van 9 april 1973 dat stelde dat het mandaat van de leden van de Raad van Beheer uiterlijk 90 dagen na de publicatie van dit decreet verviel, wordt vervangen door een nieuwe paragraaf 3 bij artikel 28.

Er ontstaat een discussie over de vraag of paragraaf 2 van dit regeringsamendement wel aangewezen is. Uit deze bespreking blijkt dat ingeval het decreet van 9 april 1973 wordt opgeheven, de mandaten van de leden van de huidige Raad van Beheer geen rechtsgrond meer hebben, zodat er een **vacuum** ontstaat tot op het ogenblik waarop het nieuwe decreet in werking zal treden en de leden van de nieuwe Raad van Beheer in uitvoering hiervan zullen verkozen zijn. De Regering trekt hierop paragraaf 2 van haar amendement in, temeer daar volgens meerdere leden ook het probleem van de plaatsvervangers dient te worden geregeld.

Bij de bespreking van paragraaf 3 van het **regerings**-amendement blijkt dat een gelijktijdig mandaat van de huidige en van de nieuwe Raad van Beheer moet vermeden worden. Daarop dient de heer Temmerman, op **grond** van

• Cf. voetnoot, zie artikel 32.

de commissiewerkzaamheden, een subamendement in (Stuk 14-8), waarbij dit probleem in een nieuwe paragraaf 2 wordt geregeld. Hierdoor vervalt paragraaf 3 van het **regeringsamendement**. Het subamendement van de heer Temmerman (nieuwe paragraaf 2) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Het aldus geamendeerde artikel 38 (nieuw artikel 35) wordt door de eenparige commissie goedgekeurd.

Art. 39 (nieuw artikel 36)

Dit artikel wordt door de eenparige commissie **goedgekeurd**.

Art. 40 (nieuw artikel 37)

Ingevolge de bespreking van artikel 35, wordt thans het amendement van de heren Swaelen van Van Elewyck (Stuk 14-2 errata) behandeld. Dit amendement slaat op dezelfde materie als het artikel 40 van het ontwerp. De **indieners** verklaren dat de verenigingen en stichtingen bevoegd in hoofdstuk V tijdig hun schikkingen moeten kunnen treffen om aan de voorwaarden van het nieuw decreet te beantwoorden. Bijgevolg moet de in hoofdstuk V voorgestelde regeling tijdig ingaan.

Sommige leden oordelen dat het tweede gedeelte van het amendement niet noodzakelijk is.

Na een uitvoerige gedachtenwisseling over het **tijdsschema** dat zal vereist zijn voor de praktische uitvoering van de verschillende beschikkingen van hoofdstuk V betreffende de uitzendingen door derden (erkenning, verdeling van de zendtijd enz.) meent de commissie dat het best ware, hoofdstuk V van kracht te laten worden op 1 juli 1980. Deze verbetering wordt in de tekst van het amendement aangebracht.

Het aldus verbeterde artikel 40 (nieuw artikel 37) wordt door de eenparige commissie aangenomen.

Eindstemming

Tenslotte wordt de hele tekst van het decreet, aldus verbeterd en geamendeerd, ter stemming gelegd. Het **decreet** wordt door de commissie goedgekeurd met 11 stemmen voor, 1 stem tegen en 1 onthouding.

Het verslag wordt door de commissie eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

F. SWAELEN

De Voorzitter,

W. SEEUWS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

HOOFDSTUK 1

OPRICHTING EN BEVOEGDHEID

Artikel 1

§ 1. Bij de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, wordt onder de benaming „**Belgische** Radio en Televisie, Nederlands2 Uitzendingen”, een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht.

Zij wordt hierna „het instituut” genoemd.

§ 2. De vestiging van de zetel van het instituut wordt, op voorstel van de Raad van Beheer, door ~~de~~ Koning bepaald.

M. 2

§ 1. Het instituut is belast met de openbare radio- en televisiedienst.

§ 2. Het instituut stelt het programma van zijn uitzendingen vast met het oog op de voorlichting en informatie, vorming en ontspanning van kijkers en luisteraars. Het verzekert inzonderheid de nieuwsdienst.

Art. 3

§ 1. Het instituut beschikt in eigendom of anderszins over de onroerende en roerende goederen die het gebruikt.

§ 2. De Koning kan, in een in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit, het instituut machtigen buiten het Rijk gelegen zendstations te exploiteren.

§ 3. In de mate dat zulks vereist is voor het vervullen van zijn taak kan het instituut door de Minister worden gemachtigd onroerende goederen te verwerven die in of buiten het Rijk zijn gelegen, ze te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen.

§ 4. Het *instituut kan, met machtiging van de Koning, overeenkomstig de desbetreffende wetten, gebouwde of ongebouwde onroerende goederen ten algemene nutte ont-eigenen die onontbeerlijk zijn om zijn doeleinden te bereiken.

De ambtenaren van de administratie van de BTW, registratie en domeinen zijn bevoegd om op te treden namens het instituut in alle hierboven bedoelde zaken. Zij zijn gemachtigd om zonder kosten, voor rekening van het instituut, alle akten te verlijden die aan de hypothecaire formaliteit zijn onderworpen.

De voorzitters van de aankoopcomités van onroerende goederen voor rekening van de Staat zijn bevoegd om het instituut in rechte te vertegenwoordigen.

M. 4

§ 1. Het instituut mag alle handelingen verrichten die kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van zijn doelstellingen, zoals omschreven in artikel 2.

§ 2. In de mate dat zulks noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn taak, mag het instituut overeenkomsten afsluiten met openbare of privé-instanties, instellingen of personen.

Art. 5

Het instituut wendt de frequenties aan die de Koning ter beschikking stelt.

HOOFDSTUK II

ORGANISATIE VAN HET INSTITUUT

M. 6

§ 1. Het instituut wordt geleid door een Raad van Beheer bestaande uit twaalf leden.

§ 2. De Cultuurraad voor de Nederlandse **Cultuurgemeenschap** benoemt en ontslaat de leden en de plaatsvervangende leden van de Raad van Beheer.

§ 3. De normen en de procedure tot het ontslaan worden door de Koning, op eenparig advies van de bevoegde commissie van de Cultuurraad voor de Nederlandse **Cultuurgemeenschap**, bepaald.

Dit ontslag is slechts mogelijk na advies van een commissie daartoe door de Cultuurraad samengesteld.

Art. 7

§ 1. Om tot lid van de Raad van Beheer te worden **benoemd** en het te blijven moet men van Belgische nationaliteit zijn, de burgerlijke en politieke rechten genieten, zijn woonplaats in België hebben en op het ogenblik van de benoeming de leeftijd van volle vijfenzestig jaar niet bereikt hebben.

§ 2. Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is onverenigbaar met dat van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van de Senaat, met het ambt van Minister of Staatssecretaris, met het ambt van Provinciegouverneur of lid van de Bestendige Deputatie, met het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van de ministeriële departementen, van leden van ministeriële kabinetten, met het ambt van voorzitter van een agglomeratie van gemeenten, met het ambt van Burgemeester, schepen en voorzitter van het OCMW van een gemeente van meer dan 30 000 inwoners.

Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is eveneens onverenigbaar met dat van het vast of contractueel personeel van het instituut.

Het is insgelijks onverenigbaar met een functie of mandaat, uitgeoefend in een pers-, advertentie of reclamebedrijf, of met een leidende functie of mandaat in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert, le veringen doet of er werken voor uitvoert.

Art. 8

De leden van de Raad van Beheer worden benoemd voor vier jaar. Hun mandaat kan slechts voor twee periodes van vier jaar worden verlengd.

Voor de toepassing van deze bepalingen wordt geen rekening gehouden met de voortzetting door een plaatsvervanger, van het mandaat van een werkend lid **zoals** bedoeld in artikel 9, §§ 4 en 5.

Art. 9

§ 1. De benoemingen van de effectieve en plaatsvervangende leden van de Raad van Beheer gebeuren overeenkomstig artikel 19, eerste alinea, van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en **filosofische** strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. Voor ieder effectief lid kunnen maximum twee plaatsvervangers worden aangeduid. Zij worden opgeroepen in de volgorde waarin ze door de Cultuurraad zijn **aange**wezen. Niemand kan tegelijkertijd effectief lid en plaatsvervangend lid zijn. Dezelfde persoon kan als plaatsvervangend lid voor twee of meer effectieve leden worden aangewezen.

§ 3. De leden van de Raad van Beheer en hun plaatsvervangers worden gekozen op een lijst van personen, die zich binnen dertig dagen na **de** oproep, verschenen in het Belgisch Staatsblad, kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Cultuurraad voor de Nederlandse **Cultuurge**meenschap.

§ 4. De leden van de Raad van Beheer die ophouden hun ambt uit te oefenen vóór hun mandaat verstreken is, worden in de vastgestelde rangorde definitief vervangen door een plaatsvervangend lid. De plaatsvervangende leden voltooien het mandaat van hun voorganger.

§ 5. De leden van de Raad van Beheer die gedurende meer dan drie maanden verhinderd zijn hun functies uit te oefenen, worden voor de duur van deze verhindering vervangen door hun plaatsvervangers, in de volgorde waarin deze door de Cultuurraad zijn aangewezen.

M. 10

§ 1. De Raad van Beheer kiest uit zijn leden, bij afzonderlijke en geheime stemmingen en bij volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen, overeenkomstig artikel 19 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, die samen de Vaste Commissie uitmaken.

De voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden worden voor vier jaar gekozen en zijn herkiesbaar.

Onder dezelfde voorwaarden en op dezelfde wijze duidt de Raad uit zijn midden voor elk lid van de Vaste Commissie een plaatsvervanger met stemrecht aan.

De plaatsvervanger vervangt het effectieve lid indien dit lid verhinderd is de Vaste Commissie bij te wonen.

Ingeval een lid van de Vaste Commissie in de Raad van Beheer de enige vertegenwoordiger is van een fractie, kan hij voor de werking van de Vaste Commissie door zijn eerste plaatsvervanger worden vervangen.

§ 2. De Vaste Commissie is belast met het administratief en financieel beheer, alsmede met het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd ; ze bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van de uitzendingsprogramma's volgens de aanwijzingen van de Raad van Beheer.

§ 3. Elke beslissing die in de Vaste Commissie ~~geen~~ eenstemmigheid behaalt, wordt naar de Raad van Beheer verwezen.

§ 4. Elke beslissing van de Vaste Commissie wordt aan de leden van de Raad van Beheer medegedeeld.

Elk lid van de Raad van Beheer kan volgens de modaliteiten vastgelegd door het in artikel 17 van dit **decreet** bedoelde reglement, de beslissing van de Vaste Commissie opschorten en verwijzen naar de Raad van Beheer.

M. 11

§ 1. Besluiten van de Raad van Beheer worden **genomen** bij volstrekte meerderheid der uitgebrachte stemmen. Om geldig te beraadslagen **dient.de** meerderheid van de leden aanwezig te zijn.

§ 2. Indien de volstrekte meerderheid niet bij een eerste stemming wordt verkregen, wordt bij een eerstvolgende vergadering van de Raad van Beheer tot een nieuwe stemming overgegaan.

Indien dertig dagen na die eerste stemming nog geen besluit is genomen volstaat de meerderheid bij elke nieuwe stemming, ongeacht het aantal aanwezigen.

§ 3. Het bepaalde in § 2 van dit artikel vindt geen toepassing bij de verkiezing van de voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden van de Vaste Commissie of van hun plaatsvervangers.

Indien, voor zodanige verkiezingen, de volstrekte meerderheid der uitgebrachte stemmen niet wordt bereikt bij de eerste stemming, wordt overgegaan tot een nieuwe stemming, waarbij de betrekkelijke meerderheid volstaat.

Bij staking van stemmen in de tweede stembeurt **krijgt** de jongste kandidaat de voorkeur.

Art. 12

De Minister onder wie het instituut ressorteert, neemt, indien hij het wenst, met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer.

Art. 13

§ 1. De diensten van het instituut worden, onder het gezag van zijn Raad van Beheer, geleid door een **administrateur-generaal**. Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

§ 2. De administrateur-generaal wordt benoemd door de Koning, de Raad van Beheer gehoord in een met redenen omkleed advies. Bij de bespreking van zijn advies over de kandidaat wiens naam hem is voorgelegd kan de Raad van **Beheer** andere kandidaten voordragen.

§ 3. De administrateur-generaal neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

§ 4. De administrateur-generaal staat de Vaste Commissie van de Raad van Beheer bij in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd.

Hij vertegenwoordigt het instituut in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

Art. 14

§ 1. Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie directeurs-generaal, onderscheiden **belast** met de leiding van radio, van televisie en van de technische diensten.

§ 2. De directeurs-generaal worden benoemd door de Koning, de Raad van Beheer gehoord in zijn met redenen omkleed advies.

Bij de bespreking van zijn advies over de kandidaat wiens naam hem is voorgelegd kan de Raad van Beheer andere kandidaten voordragen.

§ 3. De directeurs-generaal nemen met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

Art. 15

§ 1. Een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht, die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen.

De adviesraad bestaat uit vijftientig leden. Deze worden voor een termijn van vier jaar door de Koning benoemd, op voordracht van de Raad van Beheer, uit **socio-culturele** kringen.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, tweede alinea, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. De adviesraad vergadert op eigen initiatief binnen het kader van zijn bevoegdheid. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de Minister of door de Raad van Beheer. Hij vergadert tenminste viermaal per jaar.

§ 3. De Koning kan, op voorstel van de Raad van Beheer, raadgevende commissies oprichten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard.

§ 4. De leden van deze commissies worden benoemd door de Koning uit een dubbele lijst, voorgedragen door de Raad van Beheer.

Art. 16

§ 1. De leden van het personeel van het instituut worden door de Raad van Beheer benoemd, met uitzondering van de ambtenaren vermeld in de artikelen 13 en 14.

§ 2. De Raad van Beheer houdt ook toezicht over de aanstelling van het contractueel personeel en over de tewerkstelling van de occasionele medewerkers.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 17

De Raad van Beheer bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent ; dit reglement wordt aan de goedkeuring van de Koning onderworpen.

Het bepaalt de grenzen binnen **dewelke** en de vormen waarin de Raad van Beheer sommige van zijn **bevoegdheden** kan overdragen aan andere organen van het instituut of aan leden van het personeel.

Art. 18

§ 1. Het instituut wordt ingedeeld in de categorie B als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 2. In artikel 1, B van de in § 1 van dit artikel genoemde wet worden de woorden „**Belgische** Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” ingelast.

Art. 19

§ 1. Het instituut is ertoe gehouden jaarlijks een balans en een resultatenrekening op te stellen. **Onverminderd** het bepaalde in artikel 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, worden die bescheiden samen met het jaarverslag over de werkzaamheden uiterlijk op 30 juni door de **Minister** onder wie het ressorteert op het Bureau van de Cultuurraad neergelegd.

In bijlage aan dit verslag zal een gedetailleerde balans en een winst- en verliesrekening worden gevoegd van de verenigingen die door hun statutaire beschikkingen of door de vorm van hun samenwerking met de BRT bij het instituut aanleunen.

§ 2. Het instituut kan overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning worden vastgesteld, in zijn boekhouding een rekening openen voor een reservefonds zonder bijzondere bestemming. Het maximumbedrag van het reservefonds is vastgesteld op vijfhonderd miljoen frank.

Art. 20

De Koning stelt het statuut van het personeel van het instituut vast, hierin begrepen dat van de administrateur-generaal en van de directeurs-generaal. Daarnaast kan de Koning in de gevallen en onder de voorwaarden, die Hij bepaalt, voorzien in andere aanwervingsprocedures.

Art. 21

§ 1. De Koning bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de voorzitter, de ondervoorzitter, de leden van de Vaste Commissie en de leden van de Raad van Beheer kunnen worden toegekend.

Hij bepaalt de vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten.

§ 2. De Koning regelt de bezoldigingen, vergoedingen en pensioenen van de administrateur-generaal, van de directeurs-generaal en van het vast personeel van het instituut.

Art. 22

§ 1. Het instituut zal inzonderheid als bronnen van inkomsten hebben :

a) het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare dienst van radio en televisie ;

b) de leningen die het krachtens een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit mag aangaan in de vormen en de voorwaarden als bepaald in artikel 12 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut ;

c) de opbrengst van de verkoop van eigen publicaties, van eigen klank- en beeldopnamen of de reproductie hiervan, de opbrengst van de verkoop en de verhuring van zijn

produkties, alsook de vergoeding van diensten die door het instituut binnen het kader van zijn opdracht geleverd **worden**

§ 2. Het instituut kan daarenboven door de Koning worden gemachtigd schenkingen en legaten te ontvangen.

HOOFDSTUK IV

BIJZONDERE BEPALINGEN BETREFFENDE DE UITZENDINGEN

Art. 23

§ 1. De nieuwsuitzendingen worden in een geest van strenge objectiviteit en zonder enige voorafgaande censuur van de regering gehouden. Ook voor de mededelingen en programma's met een algemeen informatief karakter is een zelfde geest van objectiviteit vereist.

Het uitoefenen van een journalistieke functie is onverenigbaar met het uitoefenen van functies in geschreven pers of van een politiek mandaat.

§ 2. Het is verboden programma's uit te zenden die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden, of die een belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde Staat.

Voor de beoordeling hiervan handelt de **administrateur-generaal** onder het gezag van de Vaste Commissie.

HOOFDSTUK V

BEPALINGEN BETREFFENDE HET VERLENEN VAN ZENDTIJD AAN VERENIGINGEN EN STICHTINGEN EN AAN POLITIEKE PARTIJEN

Afdeling I — Televisieuitzendingen door derden

Art. 24 — Erkenning van derden

§ 1. Aan derden wordt de mogelijkheid gegeven televisieprogramma's te verzorgen.

Voor het maken van de programma's kunnen niet-commerciële verenigingen en stichtingen worden erkend, die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks afgestemd zijn op het verschaffen van informatieve duiding en opiniëring bij de actualiteit vanuit representatieve, sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

In overeenstemming met de in dit artikel en in artikelen 25 en 26 vastgestelde normen en voorwaarden, erkent de Koning deze verenigingen en stichtingen bij in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit.

§ 2. Een gastprogrammaraad, bestaande uit afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen, zorgt voor de praktische coördinatie tussen de verenigingen en stichtingen en adviseert de Raad van Beheer over de problemen in verband met de opdracht van deze verenigingen en stichtingen.

De verenigingen en stichtingen bedoeld in artikel 25, §§ 1, 2 en 3, zetelen met stemrecht ; de in artikel 25, § 5,

bedoelde verenigingen en stichtingen zetelen met raadgevende stem.

De Koning bepaalt de wijze waarop de **gastprogramma**-raad zijn bevoegdheid uitoefent.

Art. 25 — Erkenningsvoorwaarden

§ 1. De Koning erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van de Cultuurraad van tenminste tien leden.

§ 2. De Koning erkent eveneens twee levensbeschouwelijke verenigingen of stichtingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen.

§ 3. De Koning erkent eveneens één vereniging of stichting voor elke beroepsorganisatie die vertegenwoordigd is in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, die ingesteld is door de kaderwet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en economische decentralisatie.

§ 4. Het verzoek tot erkenning voor de in § § 1, 2 en 3 van dit artikel vermelde verenigingen en stichtingen moet binnen de dertig dagen na de oproep, die daartoe in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werd, bij de Minister onder wie het instituut ressorteert ingediend worden.

Het verzoek moet gesteund zijn door tenminste tien leden van de Cultuurraad.

§ 5. De Koning erkent bovendien verenigingen en stichtingen die behoren tot politieke strekkingen die in de **Cultuurraad** door minder dan tien leden vertegenwoordigd zijn, alsmede verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijk karakter, buiten die erkend overeenkomstig § 2.

Het verzoek om erkenning moet gericht worden tot de Minister onder wie het instituut ressorteert en gesteund zijn door tenminste twee leden van elke politieke fractie.

Art. 26

§ 1. Om erkend te worden en te blijven moet de vereniging of stichting :

- 1) een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut zijn ;
- 2) haar maatschappelijke zetel in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad hebben ;
- 3) verzekerd zijn voor het risico van burgerrechtelijke aansprakelijkheid wegens stoffelijke of lichamelijke schade ten laste van de vereniging of stichting en van haar medewerkers.

§ 2. Om erkend te worden en te blijven mag de vereniging of stichting geen andere publicaties uitgeven en verkopen dan het programmaoverzicht der uitzendingen, evenals hun eigen uitzendingen voor zover ze daartoe de reproductierechten bezitten.

§ 3. De bepalingen van artikel 23, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen van de erkende verenigingen of stichtingen.

§ 4. De erkenning wordt verleend voor een duur van vier jaar. Evenwel vervalt ze van rechtswege zes maanden na de hernieuwing van de Cultuurraad.

Art. 27 — Bepaling van zendtijd voor TV

§ 1. De globale zendtijd voor de uitzendingen van derden bedraagt maximum vijftig percent van de zendtijd van de BRT-TV-nieuwsdienst gedurende het voorlaatste jaar. Deze zendtijd wordt door de Koning jaarlijks bij een in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit bepaald, de Raad van Beheer gehoord.

§ 2. De zendtijd voor de in artikel 25, § 2, bedoelde verenigingen en stichtingen is gelijk aan de zendtijd van de in artikel 25, § 1 bedoelde verenigingen en stichtingen.

§ 3. De globale zendtijd voor de in artikel 25, § 3, bedoelde verenigingen en stichtingen is gelijk aan één vierde van de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen. De verdeling van de zendtijd gebeurt overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen.

§ 4. De verdeling van de zendtijd voor de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen gebeurt voor de helft overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de Cultuurraad en voor de andere helft gelijk.

§ 5. De in artikel 25, § 2, bedoelde verenigingen en stichtingen beschikken over een gelijk volume zendtijd.

§ 6. De zendtijd voor de in artikel 25, § 5, bedoelde verenigingen en stichtingen wordt jaarlijks door de Koning bepaald.

§ 7. De vastlegging van het zendschema geschiedt door de Raad van Beheer, na raadpleging van de gastprogrammaad.

§ 8. In de periode van vier weken die de gemeenteraads-, wetgevende en Europese verkiezingen voorafgaat, worden de uitzendingen door derden opgeschort.

Art. 28

Het personeel van het instituut kan, volgens een door de Raad van Beheer vastgesteld reglement naar een vereniging of stichting worden gedetacheerd, op verzoek van de vereniging of stichting zoals bedoeld in artikel 25, voor voltijdse of deeltijdse functies of voor een bepaalde opdracht die geen aanwezigheid of vermelding op het televisiescherm vereisen.

Art. 29

§ 1. Het bedrag dat voor de uitzendingen van derden in het BRT-krediet wordt gereserveerd is gelijk aan het bedrag dat tijdens het voorlaatste jaar voor een zelfde aantal uren zendtijd werd uitgegeven voor de programma-kosten en voor de personeelskosten van de televisie-nieuwsdienst van de BRT, verhoogd met een vaste basistoelage. Voor de berekening van de kosten wordt het bedrag verhoogd met de index van het vorige jaar.

§ 2. De vaste basistoelage kan per categorie verschillen. De in een zelfde paragraaf van artikel 25 bedoelde verenigingen en stichtingen ontvangen dezelfde basistoelage.

§ 3. De in §§ 1 en 2 van dit artikel bedoelde bedragen worden door de Koning bepaald, de Raad van Beheer gehoord.

§ 4. De verdeling onder de verenigingen en stichtingen van het bedrag voor programmakosten en voor **personeelskosten** gebeurt in evenredigheid met de **toegekende zendtijd**.

§ 5. De in artikel 25 bedoelde verenigingen en **stichtingen** werken uitsluitend met de middelen die hen in **uitvoering** van dit artikel ter beschikking worden gesteld, en met de opbrengst van de verkoop van de publicaties voorzien in artikel 26, § 2, van de eigen klank- en beeldopnamen.

De verenigingen en stichtingen aanvaarden de controle over de boekhouding volgens bij koninklijk besluit vastgelegde modaliteiten.

§ 6. Het instituut stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens door de Koning vastgelegde modaliteiten, de Raad van Beheer gehoord.

§ 7. Alle bedragen voorzien in artikelen 28, § 2 en 31 mogen alleen worden aangewend voor het verwezenlijken van het in artikel 26, § 1, beoogde doel.

Art. 30

§ 1. De bepalingen van artikel 23, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen door derden.

§ 2. De Raad van Beheer waakt erover dat de **uitzendingen** door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op de radio- en televisieuitzendingen van toepassing zijn.

In spoedeisende gevallen zal de administrateur-generaal voorafgaandelijk aan de geplande uitzending en in overleg met twee afgevaardigden van de gastprogrammaraad, hierover uitspraak doen.

In geval van betwisting beslist de Vaste Commissie bij hoogdringendheid. Indien ook hier geen overeenstemming wordt bereikt, beslist de Raad van Beheer. In dat geval wordt de betwiste uitzending tot de definitieve beslissing opgeschort. Alle beslissingen tot opschorting of verbod van een uitzending worden aan de Raad van Beheer voorgelegd.

Art. 31

Het instituut kan bovendien zendtijd toewijzen aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen. De verdeling van de zendtijd gebeurt volgens de criteria die voor de verdeling van de zendtijd van de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen worden vastgelegd.

Afdeling II — Gastprogramma's in radio

Art. 32

§ 1. De Koning bepaalt, de Raad van Beheer gehoord, de regelen volgens welke het instituut radiouitzendingen kan laten verzorgen door derden.

§ 2. De Raad van Beheer beslist over de aanvragen tot erkenning. Hij motiveert zijn beslissing.

3. In een reglement bepaalt de Raad van Beheer de rechten en plichten inzake programma's voor radio.

§ 4. De onder artikel 23, § 2, gestelde verbodsbepalingen gelden voor deze uitzendingen.

HOOFDSTUK VI OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Alt. 33

De activa en passiva alsmede de rechten en **verplichtingen** van de „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen”, bedoeld in de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut.

Bij ontbinding van het instituut neemt de Staat de activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen ervan over.

Art. 34

De personeelsleden van de „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen” gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut, overeenkomstig de daartoe door de Koning te treffen voorzieningen.

Art. 35

§ 1. De artikelen 1, §§ 1 en 2, 9, § 2, 10, 11, 12, §§ 1 tot 5, 13, 20, 21, 23, 24, 25, § 1, 26, 27, 28, § 1, § 2, § 3 vanaf de woorden „en andere publicaties...”, 28, § 5 en 29, van de wet van 18 mei 1960, houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, worden opgeheven wat de Nederlandse Gemeenschap betreft.

§ 2. De leden van de Raad van Beheer en hun plaatsvervangers worden, uiterlijk negentig dagen na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad, aangeduid.

Door deze aanduiding vervalt automatisch het mandaat van de leden van de Raad van Beheer en dat van hun plaatsvervangers, aangeduid in toepassing van het decreet van 9 april 1973.

Art. 36

In artikel 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd door artikel 23, § 1, van de wet van 18 maart 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, worden de woorden „instituten van de Belgische Radio en Televisie” opgeheven voor zover zij de Nederlandse Cultuurgemeenschap betreffen.

Art. 37

Dit decreet treedt in werking de tiende dag nadat het in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt. De beschikkingen voorzien in hoofdstuk V worden van kracht op 1 juli 1980.
